

3

Är jag inte en människa?

Redaktörer

Dr. Mohsen Saleh
Yasser 'Ali

Översättning

Matilda Nagy

Palestinska Barns

LIDANDEN

under den israeliska ockupationen

Av

Ahmad el-Helah

Mariam Itani

Al-Zaytouna Centre for Studies & Consultations

Palestinska Barns Lidanden

under den israeliska ockupationen

Av

Ahmed el-Helah

Mariam A. Itani

Översättning till engelska av

Iman A. Itani

Översättning från engelska av

Matilda Nagy

Redaktör

Salma al-Houry

Redaktörer

Dr. Mohsen Moh'd Saleh

Yasser 'Ali

Al-Zaytouna Centre
For Studies & Consultations
Beirut - Lebanon

سلسلة "أولست إنساناً؟" (3)
معاناة الطفل الفلسطيني تحت الاحتلال الإسرائيلي

Förberedande arbete: Ahmed el-Helah och Mariam A Itani

Redaktörer: Dr Mohsen M. Saleh och Yasser 'Ali

Översättning från arabiska till engelska: Iman A. Itani

Översättning från engelska: Matilda Nagy

Redigerad av: Salma al-Houry

Först publicerad 2010 av:

Al-Zaytouna Centre for Studies & Consultations

P.O. Box: 14-5034, Beirut, Libanon

Tel: +961 1 803 643

E-post: info@alzaytouna.net

Webbplats: www. alzaytouna.net

ISBN 978-9953-500-51-5

© Med ensamrätt. Ingen del av denna publikation får mångfaldigas, sparas i datalagringsystem eller överföras i någon form eller på något sätt utan skriftligt medgivande från utgivaren. Skriv till info@alzaytouna.net om mer information önskas avseende tillstånd.

Åsikterna som framförs i boken är författarnas egna och delas inte nödvändigtvis av Al-Zaytouna Centre for Studies & Consultations.

Formgivare:

Marwa Ghalayini

Beställs av:

Palestinska Rättvisecentret

www.palestine.se

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>Innehållsförteckning</i>	3
<i>Förord</i>	5
<i>Inledning</i>	7
<i>Kapitel 1: Barnen i det palestinska samhället</i>	13
<i>Kapitel 2: Det palestinska barnet: Rättigheterna och brotten</i>	19
<i>Kapitel 3: Skadade och dödade barn</i>	29
<i>Kapitel 4: Häktade och fängslade barn</i>	37
<i>Kapitel 5: Hälsosituationen:</i>	49
1. Barnens mentala hälsa	51
2. Undernäring	56
3. Dödsfall	58
<i>Kapitel 6: Den socioekonomiska situationen:</i>	63
1. Familjelivet	64
2. Den ekonomiska situationen:	69
a. Fattigdom	69
b. Barnarbete	73
<i>Kapitel 7: Utbildning</i>	79
<i>Slutord</i>	87
<i>Fotnoter</i>	90

Förord

Detta är den tredje boken i serien *Är inte jag en människa?* Böckerna i serien behandlar de olika aspekterna av det palestinska folkets lidande. De palestinska barnen växer upp under israelisk ockupation, omgivna av grymhet, förtryck, dödande, svält och förstörelse. Precis som andra barn drömmer de om att leka, äta godis och till och med äta nyttig mat. I stället kanske de får uppleva hur deras pappa hamnar i fängelse, hur mamma tvingas föda barn vid en israelisk vägspärr, hur brodern dödas eller deras hem demoleras, medan barnet förgäves letar efter sin skolväska eller sina leksaker.

De palestinska barnen lever ett helt annat liv än andra barn. Deras barndom förvrängs av en ockupation som dödar deras oskuld och drömmar. De lever i ständig skräck och oro, med bekymmer som tvingar dem att bli "vuxna" fastän de fortfarande är barn. Faktum är att de är vuxna, för de utför sina uppgifter under ytterst svåra omständigheter, hjälper sin familj och står upp mot de israeliska stridsvagnarna. Häpnadsväckande nog är de palestinska barnen redan innan de går till skolan en god förebild även för vuxna.

Den här boken ingår i en serie avsedd att ge en fullständig bild av palestinernas lidande. Allt detta lidande fortgår i en tid då vi tror att världen blivit civiliserad och att det inte längre kan finnas någon grym kolonisation. Det fortgår i en tid då hela världen påstår sig försvara varje människas rättigheter, värdighet och frihet att leva i fred i sitt eget land. Och likväl förhåller sig världen nästintill likgiltig inför det lidande som de fördrivna och förtryckta palestinerna utsätts för.

Huvudredaktör
Dr. Mohsen M. Saleh

Inledning

Skotten som dödade den tolvårige palestinske pojken Muhammad al-Durrah var bland de första som väckte sympati för den palestinska saken världen över, och då framförallt för de palestinska barnen. Muhammad var emellertid inte det enda och heller inte det första barnet som brutalt och kallblodigt dödats av israeliska soldater. Det sätt han dödades på, hans sista tragiska ögonblick då han desperat sökte skydd i sin hjälplösa pappas famn, var inte brutalare än de många andra sätt som den israeliska ockupationsarmén dödat palestinska barn, kvinnor och äldre på. Det var det faktum att bilderna av hur Muhammad dödades visades i internationella TV-sändningar (av franska TV-kanalen France 2) som gjorde honom till en symbol för de palestinska barnens lidande under den israeliska ockupationen.

Dagbok från Gaza

Tillfälligt besegrad av hettan, sanden, trängseln och stanken från öppna avlopp och ruttande sopor sitter jag i en hydda med tak av palmblad längst ute vid sanddynerna. En vän till Azmi kommer med ett glas kallt, syrligt, rött hibiscus-te på en bricka.

Barfotapojkar med drakar gjorda av pappersbitar och slitna fotbollar i famnen sitter på huk under ett par förkrympta träd en liten bit längre bort ... Det är stilla. Det är som om lägret håller andan. Väntar. Och plötsligt hörs en knastrande, ansiktslös röst från en högtalare i den intensiva, torra hettan.

- Kom igen, era hundar, dundrar rösten på arabiska. Var är alla hundarna i Khan Younis? Kom hit! Kom hit!

Jag ställer mig upp. Jag går ut ur hyddan. Invektiven fortsätter att hagla:

- Din jävla...!

- Din morsa ...!

I små grupper rusar pojkarna uppför de sluttande sanddynerna till elstängslet som skiljer lägret från den judiska bosättningen. De kastar stenar mot två bepansrade jeepar med högtalare på taket som står parkerade högst uppe på en sanddyn. Tre ambulanser står uppradade på vägen nedanför dynerna i väntan på vad som komma skall.

En granat exploderar. Pojkarna, varav de flesta inte är mer än tio, elva år, skingras och springer klumpigt tillbaka i den tunga sanden. De försvinner utom synhåll ner bakom en sandbank framför mig. Ingen gevärseld hörs. Soldaterna skjuter med ljuddämpare. Kulorna från deras automatkarbiner går rakt igenom barnens tunna kroppar. Senare på sjukhuset får jag se resultatet av deras förödande framfart: de sönderslitna magarna, de gapande hålen i barnens lemmar och bål.

Igår på den här platsen sköt israelerna åtta unga pojkar, varav sex ännu inte fyllt arton år. En av dem var tolv år. Den här eftermiddagen dödade de en elvaårig pojke, Ali Murad, och skadade ytterligare fyra svårt, varav tre under arton år gamla.

Barn har blivit skjutna i samband med andra konflikter som jag bevakat. I El Salvador och Guatemala mejades barn ned av dödsskvadroner, i Algeriet ställdes mödrar och småbarn upp på led och massakrerades och i Sarajevo fångade serbiska krypskyttar barn i sina kikarsikten och iakttog dem när de föll ihop på trottoarerna. Men jag har aldrig tidigare sett soldater lura barn in i en fälla som om de vore möss och sedan mörda dem för nöjes skull.

► Chris Hedges, "A Gaza Diary," *Harper's* magazine, New York, nr 10, October 2001.

Men Muhammad var bara ett av de palestinskt barn som föll offer för den israeliska ockupationsmaktens brutalitet, bara ett av de 1400 barn som dödats från det att al-Asqa-intifadan inleddes år 2000 till dess slut år 2007. Enligt en rapport från UNICEF (United Nations Children's Fund, FN:s barnfond) var 230 av dessa barn under tolv år gamla.¹

Men de mer än en miljon andra palestinska barnen som fortsätter att leva och lida varje ögonblick av sina liv i ockupationens smärtsamma verklighet då? De skadade och handikappade barnen? Barnen i de israeliska fångelserna? De hungriga och fattiga barnen? Barnen som förlorat sina föräldrar, vänner, bröder och systrar på grund av israelernas fortsatta aggressioner? Barnen som lever i skräck och lider av oro eller sömnsvårigheter, som känner sig skyddslösa under en hänsynslös och arrogant israelisk ockupation?

Det är dessa Palestinas barn som denna studie är ägnad.

En enskild studie kan emellertid inte täcka beskriva alla de palestinska barnens lidanden, särskilt som själva barndomen har en okränkbarhet och säregenhet som gör det svårt ytterst svårt att beskriva barns lidanden överhuvudtaget.

På samma sätt är de omänskliga och mångskiftande metoderna som den israeliska ockupationsmakten använder mot barnen "unika", vilket gör det svårt att beskriva dem eller ens att hålla räkning på dem. I detta avseende är studien kanske mer en symbolisk bild av det vi kan dokumentera av barnens lidanden, eller åtminstone en del av dem.

Miljoner barn världen över har blivit lidande på grund av naturkatastrofer, till exempel torka, ökenspridning och översvämningar. I de flesta fall har internationella hjälpinsatser kunnat komma till

Tre... som hela världen grät över

Iman Hijjo (4 mån)

Huda Ghalia (12 år)

Muhammad al-Durrah
(12 år)

Det var tv-sändningen av scenen som var så hjärtslitande. Brutalitet och mord har israelerna ägnat sig åt länge, Muhammad döddes av ockupationsarméns kulor, samtidigt som hans pappa hjälplöst försökte skydda honom.

Iman döddes av en israelisk granat, när hon låg i sin mammas famn. Huda kanske kan tyckas ha haft större tur för hon lever fortfarande. Hon förlorade emellertid sin mamma, pappa och fem syskon på Gazas stränder.

Hudas familj mördades i juni 2006, när israeliska patrulleringsbåtar öppnade eld mot människor som hade picknick vid havet för att komma undan den tryckande hettan. Tiotals kvinnor och barn döddes i attackerna.

Utöver massakern på Huda Ghalias familj fick palestinierna uppleva ytterligare tre massakrer inom loppet av mindre än två veckor. I familjen Moghrabi miste pappan och två barn livet samtidigt som fyra första hjälpenarbetare döddes.

Sedan var det mordet på Imad Abu Hamad, befälhavare i al-Aqsa-brigaderna, då även tre barn döddes, Mohammad Rawqa, Bilal al-Hesi och Samia Sherif. Vidare döddes nio medlemmar i familjen "Ahmad" vid en raketattack mot deras hem, när de samlats runt middagsbordet: mamma Fatima liksom hennes bror, läkaren Zakariyah dog och fem barn skadades, varav två mycket allvarligt. Den israeliska ursakten var densamma som alltid: "Det var ett misstag och vi kommer att utreda incidenten.

► Fyra massakrer på två veckor: Fienden mördar barn i Gaza, *al-Intiqad* tidning, Beirut, nr. 1167, 23 juni 2006.

undsättning och göra situationen mindre svår för barnen. Men även om själva konsekvenserna av den katastrof som drabbat Palestinas barn är ungefär desamma som andra katastrofdrabbade barn världen över fått uppleva, skiljer sig de palestinska barnens situation från andra barns på tre viktiga punkter:

1. Katastrofen i Palestina är skapad av människor (den israeliska ockupationsmakten).
2. Katastrofen har pågått oavbrutet i mer än sextio år.
3. Nivån på det internationella ingripandet till skydd för de palestinska barnen är i bästa fall låg, vilket lämnar de palestinska barnen att lida ensamma under den brutala och extremt våldsamma ockupationen.

Den här studien påvisar omfattningen av de palestinska barnens lidanden under ockupationen. Den kastar ljus över de katastrofala konsekvenser som ockupationen har för barnen: fysiskt, psykiskt, känslomässigt, hälsomässigt, ekonomiskt och utbildningsmässigt.

Innan vi diskuterar de palestinska barnens rättigheter under ockupationen är det viktigt att påminna om det faktum att själva ockupationen är en oetisk, olaglig, omänsklig och orättfärdig handling som innebär att en nation hindras att utöva sin rätt till självbestämmande - en grundläggande rätt för alla nationer.

Kapitel 1: Barnen i det palestinska samhället

Barnen är i majoritet på Västbanken och Gazaremsan, vilket innebär att det palestinska samhället är ett ungt samhälle. I den årliga rapporten från juni 2007 från PCBS, den palestinska statistiska centralbyrån, uppges cirka 2,1 miljoner personer vara under 18 år, vilket är 52,2 procent av invånarna på Västbanken och Gazaremsan. Av dessa var 17 % under 5 år, 15,4 % mellan 5 och 9 år gamla, 13 % mellan 10 och 14 år gamla och 6,8 % mellan 15 och 17 år gamla.² Demografiskt sett är alltså barnen fortfarande den största gruppen. Det innebär att det palestinska folkets framtid är knuten till det palestinska barnets framtid. Det gör den barndom som de palestinska barnen får här och nu särskilt betydelsefull. Det betyder också att den nya generationens fysiska, psykiska och utbildningsmässiga situation utgör själva grundvalen för hela det palestinska folkets framtid och är avgörande för den långvariga kampen mot den israeliska ockupationen.

De israeliska ockupanterna har alltid strävat efter att försvåra de palestinska barnens känslomässiga och psykiska lidande situation och att knäcka dem genom egenmäktiga åtgärder som fysisk misshandel och dagligen påtvingade rörelserestriktioner. De får uppleva hur vänner och familjemedlemmar skadas eller mördas och hur deras tillhörigheter och ägodelar förstörs. Hårda avstängningar och utgångsförbud tvingar till ett liv i fattigdom och förtryck. Med andra ord står den israelisk-palestinska konflikten de palestinska barnen dyrt. Många av dem får till och med betala med sina liv.³

Under perioden mellan den 29 september 2000 och den 31 december 2008 fick de palestinska barnen på Västbanken och Gazaremsan uppleva hur cirka 5 864 barn⁴ dödades och cirka 35 099⁵ skadades. Det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar uppger i en rapport från slutet av 2009 att 7 500 av barnens föräldrar och släktingar befinner sig i israeliska fängelser.⁶ Under perioden mellan den 28 september 2000 och 30 april 2007 fick de palestinska barnen även bevittna hur 77 759 byggnader demolerades på Västbanken och Gazaremsan.⁷ Barn som växer upp under sådana hårda omständigheter går miste om sin barndom och förlorar sin oskuld, deras hopp släcks och glädjen försvinner ur deras liv. Den ytterst tunga börda som ockupationen innebär för dem och de metoder de israeliska ockupanterna använder för att försvaga dem andligen, leder till både fysiska och psykiska problem. Den extrema brutaliteten har emellertid samtidigt visat sig fördjupa hatet mot ockupationen och stärka motståndsviljan istället för att bryta ned den.

En brittisk studie om palestinska barn under intifadan visade att barn som växt upp under ockupationen är mer politiskt medvetna. Alla flyktingbarn kom till exempel ihåg namnen på byarna som deras föräldrar eller far- och morföräldrar ursprungligen fördrevs från och kände till många fakta om den israelisk-palestinska konflikten. Dessa barns liv kännetecknas följaktligen av två faktorer. Den första är de israeliska angreppen och de mått och steg som vidtas mot barnen, till exempel blockader, utgångsförbud, arresteringar och kränkningar. Den andra är deras obändiga motståndsvilja och vägran att ge upp några av sina rättigheter.

“*Atfal al-Hijara*” (bokstavligen stenarnas barn: en term som användes för att beskriva de palestinska barnen som brukade slänga stenar på de israeliska soldaterna under den första intifadan som bröt ut 1987) är “den lidande generationen”, vars skolor och hem har förvandlats till slagfält till följd av de israeliska metoderna och åtgärderna.

Den grymma ockupationen lyckades emellertid inte ställa barnen vid sidan av konflikten. Istället ökade deras medvetenhet om situationen och deras vilja att göra motstånd, fast de inte hade några andra vapen än stenar att ta till i kampen för att vinna tillbaka sin barndom. Det hårda och oproportionerliga israeliska svaret i form av bomber och skarp ammunition, är i själva verket inte bara ett svar utan ett ytterligare angrepp på de palestinska barnen.

Låt bilderna tala

Här är mitt hem,

min skola,

och min lekplats

A British study about Palestinian children during the *Intifadah* noted that children who grew up under the occupation display higher levels of political awareness. For example, all refugee children memorize the names of the villages from which their parents or grandparents were originally expelled; and they know a lot about the facts of the Israeli-Palestinian conflict. Hence, the life of such children is characterized by two factors: the first is the Israeli assaults and measures taken against them represented by: blockades, curfews, arrests and insults. The second is their commitment to resistance and refusal to abandon any of their rights.⁸

Palestinska flyktingbarn i Libanon

Ännu en aspekt av de palestinska barnens lidande

I den tredje rapporten om det palestinska barnets rättigheter i Libanon uppges 53 % av barnen under fem år lida av svåra fysiska åkommor till följd av de usla levnadsförhållandena i flyktinglägren: dålig luft, brist på rent vatten, avsaknad av lekplatser, ingen elektricitet och inga arbetsmöjligheter för barnens föräldrar. Trots detta har andelen palestinska flyktingar som klarat en libanesisk studentexamen stigit till 73,9 %.

Rapporten påvisar en markant ökning av fosterskador och sjukdomar i andningsorganen som leder till att barnen dör innan de uppnår två eller tre års ålder. I flyktinglägren i norra Libanon uppgår andelen drabbade barn till 44,5 %, medan 14 % av barnen som är yngre än två år lider av svår diarré på grund av smutsig luft, trångboddhet, dålig ventilation och brist på rent vatten.

Enligt en nyutkommen rapport från United Medical Group får 63 % av familjerna inte sig tilldelat rent dricksvatten och hushållsvatten via UNRWA.

Och när barnen själva ger uttryck för misären de lever i säger de saker som

“Jag tror inte att lek är en grundläggande rättighet” och “Vi har inte ren luft eller rent vatten i lägret”. Andra citat från barnen: “Jag vill lära mig fler än fem yrken så att jag kan hitta ett jobb”, “Jag vill ha en egen affär och köpa en bil”, “Jag vill ge alla barn det de behöver” och “Jag vill bli historielärare så att jag kan lära nya generationer om Palestina”. De skulle gärna vilja ha “en dator”, “en musikspelare”, “ett stort hus”, “choklad”, “musik” och “sjukvård”.

- Den tredje rapporten om det palestinska barnets rättigheter i Libanon. *Assafir* tidning, Beirut. 20 juni 2006.

Kapitel 2: Det palestinska barnet: Rättigheterna och brotten

Barns rättigheter gäller för alla som ännu inte uppnått 18 års ålder. Bortsett från att en del anser att detta åldersspann är något för brett, eller inte är ense om hur rättigheterna ska tolkas, är det ingen som ifrågasätter barnets grundläggande rättigheter. Åtminstone inte när barnet är under tolv eller tretton år gammalt. Rättigheterna har barnet i första hand i egenskap av att vara människa och därför att han eller hon är ung och oförmögen att skydda sig själv och tillgodose sina grundläggande behov. I andra hand därför att barn har behov av trygghet och omvårdnad. I tredje hand därför att barn är oskyldiga. Ingenting av detta betydde emellertid någonting för de israeliska ockupanterna vars metoder är likgiltiga och obarmhjärtiga mot palestinerna, både unga och gamla. Så hindrade heller inte alla deklARATIONER och konventioner om barns rättigheter Israel från att bryta mot dessa rättigheter.

De två viktigaste internationella konventionerna och deklarationerna om barns rättigheter är den deklaration om barns rättigheter (resolution 1386 (D-14)) som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 20 november 1959 samt Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter (CRC, även kallad Barnkonventionen) som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 20 november och sedan trädde i kraft den 2 september 1990.

I den andra artikeln i FN:s konvention om barnets rättigheter fastställs att:

Konventionsstaterna skall respektera och tillförsäkra varje barn inom deras jurisdiktion de rättigheter som anges i denna konvention utan åtskillnad av något slag, oavsett barnets eller dess föräldrars eller vårdnadshavares ras, hudfärg, kön, språk, religion, politiska eller annan åskådning, nationella, etniska eller sociala ursprung, egendom, handikapp, börd eller ställning i övrigt⁹

Bland dessa rättigheter ingår att barnet ska ges särskilt skydd och möjligheter och bistånd, genom lagstiftning och andra medel, så att han kan utvecklas fysiskt, mentalt, moraliskt, andligt och socialt i frihet och värdighet under hälsosamma och normala förhållanden. I andra artiklar betonas barnets rätt från födseln till ett namn och en nationalitet och till en god utbildning. Vidare ska barn prioriteras vad gäller hjälp och skydd vid väpnade konflikter. Detta behandlas utförligare i den fjärde Genèvekonventionen som handlar om skydd för civilbefolkningen vid väpnade konflikter, med särskild tonvikt på olagliga ockupationer.

Bland de viktigaste rättigheterna som garanteras i Barnkonventionen är följande sju rättigheter:

1. Barnets rätt till livet, som garanteras i Artikel 6 (punkt 1 och 2) och Artikel 38 (punkt 4) i Barnkonventionen. Icke desto mindre bryter den israeliska ockupationsarmén mot denna rätt genom att avsiktligt inrikta sig på barn. Detta bekräftas av statistiken för de platser där barn blivit skjutna och deras antal.
2. Barnets rätt till den levnadsstandard som krävs för att barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling. Den dåliga ekonomiska situationen, framförallt på Gazaremsan, gör det omöjligt för barnen att få åtnjuta denna rättighet. Tillgången till basvaror är otillräcklig och det palestinska barnet lider av undernäring och anemi. Huvudorsaken till detta är vägavstängningarna, vägsjärrarna och utgångsförbuden som ockupationsstyrkorna påtvingar palestinierna. Dessa åtgärder leder till fattigdom och arbetslöshet. Rätten till en lämplig levnadsstandard inkluderar dessutom rätten till lämplig bostad (Artikel 4 i deklARATIONEN om barns rättigheter, Artikel 27 (punkt 3) i Barnkonventionen.). Även denna rättighet bryter den israeliska ockupationsarmén ständigt mot genom beskjutning med granateld och genom att demolera hus och förstöra civil infrastruktur, till exempel vatten- och avloppsledning, el- och telenät, vägar och kommunikationer. Dessa offensiva operationer leder till fysiska och psykiska skador, framförallt hos barnen.
3. Barnets rätt att åtnjuta bästa uppnåeliga hälsa och rätt till sjukvård och rehabilitering. Denna rätt överträds huvudsakligen genom belägringen. Flera organisationer för mänskliga rättigheter och barns rättigheter har rapporterat att barn i israeliska fångelser lever under allt sämre hälsovillkor: de får ingen annan behandling än lugnande medel, de får inte tillräckligt med näring och många

Två palestinska flickor är med och skapar en muralmålning i Gaza. För dem är det ett sätt att protestera mot brotten som israeler begår mot dem. Målningen föreställer två palestinska kvinnor som strör blommor över dödade palestinska barns gravar.

► AFP, 19 mars 2008.

av dem får vänta månader eller år på att få bli undersökta av en specialistläkare eller få en nödvändig röntgenundersökning.

4. Barnets rätt till vila och fritid, till lek och rekreation anpassad till barnets ålder samt rätt att fritt delta i kulturella och konstnärliga aktiviteter. Denna rättighet fastställs i Artikel 31 i Barnkonventionen. I skarp kontrast därtill lever de palestinska barnen i en atmosfär av stress och panik och lider av beteendestörningar och mardrömmar till följd av det extrema våld de själva, deras familjer och deras grannar utsätts för och den förstörelse som drabbar deras hem och skolor.
5. Barnets rätt till känslomässig och psykisk trygghet. Inte heller denna rättighet kan palestinska barn åtnjuta på grund av ockupationsmaktens åtgärder. Barnen lever under oerhörd psykisk press och utsätts för psykisk tortyr, mentala hot och upprepad förnedring. Detta gäller särskilt de barn som arresteras eller används som mänskliga sköldar av ockupationsstyrkorna under deras räder mot palestinska städer, distrikt och hem.
6. Barnets rätt till utbildning, som garanteras i Artikel 28 i Barnkonventionen. Även denna rättighet bryter ockupationsmakten mot genom att stänga skolor och t o m bomba dem. Skolorna stängs antingen på direkta order från den israeliska militären eller genom långa perioder av utgångsförbud och avstängningar hindras elever och lärare från att ta sig till skolorna. Dessutom har ockupationsarmén omvandlat många palestinska skolor till militärförläggningar eller tillfälliga interneringsläger. Även om det är ett allvarligt brott mot internationell humanitär rätt och den fjärde Genèvekonventionen beskjuter dessutom

ockupationsarmén urskillningslöst skolor med olika slags vapen. Därför går många palestinska barn inte till skolan. En del av dem arbetar istället, ofta som gatuförsäljare, och barnarbete är i sig ett problem.

7. Barnets rätt till frihet. Sedan intifadan började har de israeliska myndigheterna arresterat tusentals barn. I dagsläget hålls fortfarande hundratals barn fångna, de flesta utan att ha fått en rättegång. Dessa fångslade barn mister inte endast möjligheten till utbildning och en framtid utan utsätts dessutom för olika typer av tortyr och övergrepp som påverkar dem fysiskt och psykiskt. Även sedan barnen släppts ut från fängelset mår de mycket dåligt. De är rädda för att bli fångslade på nytt, drabbas av neuropati, har hälsoproblem, klarar inte av skolarbetet, hamnar i arbetslöshet och saknar både psykiskt och social stabilitet.

Enligt Artikel 44 i Barnkonventionen åtar sig konventionsstaterna, inklusive Israel, att genom Förenta nationernas generalsekreterare avge rapporter till kommittén om de åtgärder som de vidtagit för att genomföra de rättigheter som erkänns i konventionen och de framsteg som gjorts i fråga om åtnjutandet av dessa rättigheter inom två år efter konventionens ikraftträdande för den berörda staten.

Det innebär att Israel skulle ha avgett en rapport den 23 november 1993. Men Israel avgav inte någon rapport förrän vid slutet av 2000. Trots det faktum att varje konventionsstats ansvar för att förverkliga sina skyldigheter enligt konventionen inom de områden som, lagligen eller olagligen, styrs av konventionsstaten, underlät Israel helt att i sin rapport ta upp barnens rättigheter i de ockuperade palestinska områdena.¹⁰ Även om den israeliska närvaron i de ockuperade

Orden ger vingar förbi israeliska väggsprarrar

Ziad Khaddash, lärare vid en skola i Ramallah, gav sina elever i uppgift att skriva en uppsats om olika sätt att besöka en för dem okänd klasskamrat, Bilal, som bodde i Majdel Shams på Golanhöjderna. För att komma dit måste man passera israeliska väggsprarrar. Här är två exempel på vad eleverna skrev:

En resa över molnen

Rami Saleh Barakat, årkurs 6

Jag lämnade min hemstad Ramallah och gick mot Golanområdet. Jag skulle besöka en vän, Bilal al-Safadi. När jag närmade mig målet för min färd fick jag plötsligt syn på en israelisk väggsprarr. När det var min tur att passera ville soldaterna inte släppa förbi mig. Så jag gick tillbaka ett par steg och funderade på hur jag skulle ta mig in i Golan. Jag var så desperat att jag grät och grät. Solen förvandlade mina tårar till ånga och då höll jag fast i den och den lyfte mig upp till molnen. Jag klättrade över molnen.

- Vad vill du? frågade de mig. Jag berättade vart jag skulle och vad som hänt och de bestämde sig för att hjälpa mig till Golan.

- Hur gör jag för att komma ned? frågade jag molnen när jag befann mig i luften ovanför Golan. De svarade att jag inte behövde oroa mig, jag skulle komma ned. Jag väntade tålmodigt, molnen blev långsamt gråa och det började regna. De gjorde en flygande matta av regndroppar åt mig så att jag kunde flyga ned. Sedan gick jag till Bilals hus och lekte med honom..

Den tusen och en mil långa resan

Hammam Jamal, årkurs 6

Jag reste tusentals meter för att hälsa på min vän Bilal tills jag kom fram till väggsprarren vid ingången till Majdel Shams.

- Hur kan jag gå hem till Bilal al-Safadi när jag sitter fast här och inte kan komma förbi väggsprarren? sa jag till mig själv. Då mindes jag att jag hade en trollstav, så jag förvandlade mig till den israeliska överbefälhavaren Dan Halutz. Jag gick förbi väggsprarren och sa åt soldaten att låta alla passera och det gjorde han. Sedan bad jag honom att ta bort barriärerna och väggsprarren. Sedan gick jag glad och lugn hem till Bilal. berättade för honom vad som hänt och tackade Gud..

De palestinska barnen försöker desperat göra sina röster hörda, men världen lyssnar inte. Den palestinska flickan på bilden ovan (den 30 maj 2006) bär ett pannband där det står "Jag vill ha mjölk". På bilden nedan (Reuters, den 14 maj 2006) håller ett palestinsk barn i traditionella palestinska kläder en stor nyckel som symboliserar rätten att återvända. Bilden togs under *al-Nakba*, åminnelsen av den palestinska katastrofen.

palestinska områdena enligt internationell lag betraktas som "olaglig ockupation" har Israel alltid försökt friskriva sig från sitt ansvar gentemot dessa områden och rättfärdiga sina brott mot palestinernas rättigheter, barnens såväl som de vuxnas, genom att hävda att områdenas status fortfarande är kontroversiell.

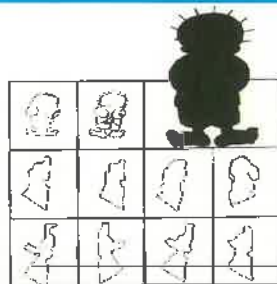
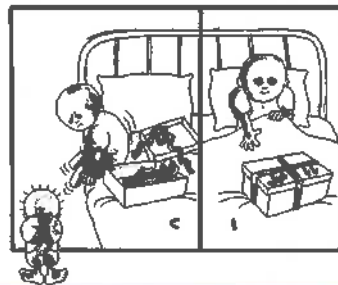
*Hanthala: ett palestinskt barn ...
Ett vittne till epoken ...
Åldras aldrig, dör aldrig*

Han har alltid ryggen mot läsaren och hans händer är alltid bakbundna. Han föddes så. Ett palestinskt barn som aldrig växer upp och en av de mest berömda karikatyrkaraktärerna.

Naji al-Ali, den palestinske konstnären som skapade Hanthala var bara tio år när han fördrevs från sitt land. Hans skapelse Hanthala är formellt fortfarande tio år. Enligt Naji al-Ali kan och vill inte Hanthala växa upp förrän han kan återvända till sitt hemland "naturens lagar gäller inte för honom, han är ett undantag därför att det är ett undantag att förlora sitt land ... Jag presenterade honom för läsarna och kallade honom Hanthala som en symbol för bitterhet." (Hanthala är ett arabiskt ord för bitterhet.)

Från och med 1969 förekom Hanthala ofta i Naji al-Alis karikatyrer. Han blev det kollektiva samvetet. Han bevittnar och rapporterar om palestiniernas dagliga lidanden, han delar deras bekymmer och problem och han deltar tillsammans med dem i händelsernas utveckling och tar ställning med dem. Han kastar stenar, demonstrerar, kräver sin rätt att återvända, diskuterar, gråter och ibland överlämnar han rosor och sjunger traditionella palestinska sånger.

Naji al-Ali blev mördad, men Hanthala lever alltjämt. Han är fortfarande som Naji al-Ali ville ha honom: "Hanthala", ett odödligt vittne till en epok ... en myt som lever och framhårdar i sitt trots.

28

Kapitel 3: Skadade och dödade barn

- Jag fick panik och kände att något hemskt hade hänt Aya, ljudet av granateld från israeliska stridsvagnar var så nära och dundrade så. Jag var som bedövd och visste inte var jag befann mig. Jag kunde inte föreställa mig att jag hade förlorat min nio år gamla flicka, min underbara lilla flicka.

Detta är vad Fatima sa när hon förlorat sin dotter Aya Fayyad lördagen den 31 augusti 2003, strax innan det nya skolåret skulle börja. Aya fick aldrig någon glädje av sin nya skoluniform och fick aldrig återse sina klasskamrater.

Just den dagen gick Aya ut för att leka med några kamrater i bostadsområdet al-Namsawi, väster om staden Khan Yunis. Minuterna efter att hon cyklat i väg på sin lilla cykel bombades platsen och spillror spreds över bygden.

En trettonårig pojke vid namn Arafat lekte med Aya när hon dödades. Han berättade att de höll på att leka med andra barn i bostadsområdet när granaterna började falla över dem. Alla lyckades fly undan utom Aya som stannade och träffades i magen av ett bombsplitter. Hennes blod flödade ut över marken och cykeln flög i väg. Med en tår i ögat berättar Arafat vidare.

- Jag svär på att det inte var någon som sköt. Plötsligt blev vi bara beskjutna av en stridsvagn. Vi gjorde ingenting. Jag kan inte fatta det. Nyss lekte Aya med oss, men nu kommer hon inte komma ut för att leka mer. Varför dödade de henne?¹¹

Hemma hos Aya försöker hennes systrar trösta sig med bilder av henne. Men hennes äldsta syster tar fram Ayas skoluniform för att göra i ordning den inför nästa dag. Hon kan fortfarande inte tro att det är sant.

Vid en annan incident mötte en trettonårig flicka, Imam al-Hams, två klasskamrater för att slå följe till skolan tidigt på morgonen den 6 oktober 2004. När de närmade sig den militära gränsposteringen Girit och befann sig på mindre än femtio meter från den hörde de skottlossning. Imam slängde sin skolväska och började springa tillbaka hemåt, men de israeliska soldaterna sköt ihjäl henne med tjugo maskingevärskulor som grävde sig in i hennes tunna kropp. Och som om det inte räckte att döda flickan närmade sig tre soldater och en kompanichef henne och på ett stegs avstånd sköt kompanichefen två kulor i hennes huvud och flera i hennes kropp. Först påstod ockupationssoldaterna att Imans väska varit full med sprängmedel, senare erkände de att det bara funnits skolböcker i väskan.¹²

I sådana blodiga händelser har hundratals barn dödats och tusentals skadats eller invalidiserats. I den årliga rapporten från PCBS, den palestinska statistiska centralbyrån, uppgav i april 2008 antalet dödade

barn under 18 år, från det att al-Aqsa-intifadan inleddes fram till den 29 februari 2008, till totalt 959. Det är 18,2 % av det totala antalet palestinska barn som har dödats under denna period. 384 barn dödades på Västbanken, 573 på Gazaremsan och 2 i Israel. Antalet skadade barn från det att al-Aqsa-intifadan inleddes fram till den 28 september 2005 uppgick till 28 822. Det totala antalet barn som invalidiserades på grund av israeliska angrepp under samma period uppgick till ungefär 2 660 enligt det palestinska hälsoministeriet.¹³

Till stöd för påståendet att ockupationsstyrkorna dödar barn med vilje vill vi påpeka att fram till den 30 april 2004 dödades 186 barn genom skott i huvudet, bålen eller magen. Det är 59,2 % av samtliga 314 dödade barn. Vad beträffar de återstående 118 dödade barnen, dvs 39,2 %, blev skjutna i andra delar av kroppen. Dessutom dog 5 barn, 1,6 %, vid vägspärrar efter att ha hindrats av israeliska styrkor från att passera på sin väg till sjukhus.¹⁴

Enligt det palestinska hälsoministeriets rapporter var 31,4 % av barnen skjutna i huvudet och halsen, 32,5 % i bålen. Sammanlagt blir det 54,9 % av det totala antalet dödade barn.¹⁵ Den här typen av skador betraktas som dödliga, ett faktum som påvisar den israeliska avsikten att döda direkt, lemlästa eller förlama, vilket går stick i stäv med alla internationella konventioner och normalt mänskligt beteende. Det är dessutom ett uttryck för det hat, den fientliga och diskriminerande attityd som ockupanterna hyser.

Barnkonventionen

Artikel 6

1. Konventionsstaterna erkänner att varje barn har en inneboende rätt till livet.
2. Konventionsstaterna skall till det yttersta av sin förmåga säkerställa barnets överlevnad och utveckling.

Mordet på trettonåriga Iman al-Hams: Om det gick att vrida klockan tillbaka skulle han inte tveka att döda henne igen, om hon så vore tre år gammal!

Den israeliska kompanichefen som var ansvarig för dödsskjutningen av trettonåriga Iman al-Hams den 5 oktober 2004 svarade att han inte ångrade att han dödat flickan i Rafah genom att skjuta henne med tjugo kulor. I en intervju för tidningen Maariv sa han att han inte brutit mot order när han dödade Iman al-Hams och att om han kunnat vrida klockan tillbaka skulle han inte tveka att döda henne igen även om hon bara varit tre år gammal.

Den tjugofemåriga kompanichefen tillstod inför den israeliska domstolen att han vetat att flickan redan dött av de första två kulorna han skjutit henne med, men att det inte hindrat honom från att skjuta hennes liggande kropp med ytterligare tjugo kulor, såsom den medicinska rapporten visade.

En annan soldat berättade att Iman befann sig på 300 meters avstånd när de började skjuta, men att de fortsatte skjuta.

- Vi fortsatte allihop att skjuta på henne tills hon föll, lade han till. Alla säger att det var just han som träffade henne. Men för att hålla det kort spelar det ingen roll nu, hon befann sig bakom en hög med sand och det var uppenbart att hon föll till marken.

Domstolen dömde kompanichefen till två månaders avstängning från tjänsten, men den militära appellationsdomstolen friade honom från alla anklagelser och tilldömde honom ett skadestånd på 80 000 shekel. Hans överdrivna eldgivning förklarades ha varit "i skyddande och avskräckande syfte"!

- *Al-Hayat al-Jadidah* tidning, Ramallah. 10 december 2005, webbplatsen Arabs48, 23 mars 2006.

Vittnesmål om dödandet av palestinska barn gavs stort utrymme i det 165:e pressmeddelandet från Amnesty International:

Majoriteten [dödade] palestinska barn i de ockuperade områdena dödades när medlemmar av IDF [Israeli Defence Force, den israeliska försvarsmakten], besvarade demonstrationer och stenkastningsincidenter med olaglig och överdriven användning av dödligt våld. Åttio palestinska barn dödades av IDF under enbart de första tre månaderna av intifadan.

I rapporten berättar Amnesty International även följande:

Sami Fathi Abu Jazzar dog strax före sin tolvårsdag efter att ha träffats i huvudet av en skarp kula som avfyrats av israeliska soldater in i en folkmassa som till största delen bestod av yngre skolbarn.

Palestinska barn samlas runt treåriga Rahmah Abu Shammas kropp vid hennes begravning i byn Deir al-Balah på Gazaremsan. Flickan sköts av israeliska soldater nära sitt hem.

► AFP, 26 januari 2005.

Skottlossningen skedde i efterdyningarna av en demonstration med stenkastning. Sex andra barn sårades av skarp eldgivning vid samma incident. Delegater för Amnesty International var närvarande i folkmassan vid tillfället och bedömde att soldaternas liv inte var i fara.¹⁶

Den internationella organisationen rapporterade även att följande skett under 2001:

Palestinska barn dödades när IDF på måfå öppnade eld mot, besköt med granater eller bombarderade bostadsområden vid tillfällen då ingen skottlossning utväxlats och under omständigheter då IDF-soldaternas liv inte var i fara. Andra dödades vid israeliska statligt sanktionerade mord när IDF utan förvarning demolerade palestinska hus och av flechettegranater och försätsmineringar som använts av IDF i tätbefolkade områden. Det stora antalet dödade och skadade barn samt de omständigheter under vilka de dödades indikerar att IDF vidtog små eller inga försiktighetsåtgärder för att undvika att skada barn. Ett antal palestinska barn har även dött efter att ha stoppats vid IDF-vägspärrar och sedan fördröjts eller helt hindrats på sin väg till sjukhus för att få vård. Minst tre barn har dödats av israeliska bosättare. I de flesta fall ingriper inte IDF för att skydda palestinier från israeliska bosättare, vilka bokstavligen kommer undan med mord.¹⁷

A Palestinian child jumps to escape an Israeli military vehicle during an Israeli incursion into Jenin in WB.

➤ AFP, 30 december 2005.

En israelisk soldat jagar ett palestinskt barn efter en demonstration i staden Qalqilya på Västbanken mot separationsbarriären som isolerar tusentals palestinier från sina släktingar, jordbruksland, arbetsplatser och skolor samt vårdinrättningar och annan social service.

➤ Reuters, 23 februari 2004.

Kapitel 4: Häktade och fängslade barn

Det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar påpekade i sin rapport från april 2008 att mer än 7 000 barn har arresterats sedan al-Aqsa-intifadan inleddes den 28 september 2000. Av dessa är fortfarande 360 fängslade och utgör 3 % av de palestinska fångarna i israeliska fängelser. 15 av dessa barn sitter fängslade under så kallat administrativt frihetsberövande, utan rättegång (en metod där människor ibland hålls häktade utan rättegång i flera år), 200 väntar på rättegång och 145 avtjänar olika straff. I rapporten uppges även att ca 500 andra fångar har arresterats som barn och har uppnått 18 års ålder i fängelse. Tillgängliga uppgifter bekräftade dessutom att det finns ungefär 75 fängslade barn som är sjuka, men inte får någon medicinsk vård. De israeliska myndigheterna följer inte internationell lagstiftning

och bryter framförallt mot Barnkonventionen vad gäller behandlingen av palestinska barn: 99 % av de fängslade barnen torterades svårt genom att få sina huvuden övertäckta med huvor, bli slagna och hindrade från att få kontinuerlig sömn under flera dygn då de satt bundna på en liten stol i smärtsamt vridna positioner (*shabeh*).¹⁸

Majoriteten av barnen arresterades i sina hem. Det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar poängterade att 77 % av barnen hämtats från sina hem, och att det fanns tio dokumenterade fall där barn tvingats vänta på rättegång i mer än 24 månader. I rapporten nämndes även att 83 % av de fängslade barnen är skolbarn och att 40 % av de sjukdomar barnen lider av i fångelserna beror på dåliga näringsmässiga och hygieniska förhållanden.¹⁹

I rapporten från 2007 som utarbetats av Abdul Nasser Ferwana, chefen för statistikbyrån vid det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar, påvisades dessutom en betydande ökning av antalet häktningar under 2007, samtidigt som de allvarliga brotten mot de fängslades rättigheter återupptogs och resten av världen uppvisade en oförmåga att agera utan tidigare motstycke. Vad gäller de fängslade barnen klargjorde Farawana att den israeliska ockupationsarmén häktat 220 barn under 2007. Även om många av dem släppts fria igen fanns en del kvar i fängelse. Farawana konstaterade att i slutet av 2007 fanns det 350 häktade palestinska barn utplacerade på flera israeliska fängelser. Barnen hölls fängslade under mycket dåliga förhållanden, utsattes för hård behandling, hindrades från att fortsätta sina studier och fick sina möjligheter till en bra framtid förstörda.²⁰

Den sextonårige pojken "A" berättar om hur han arresterades. Han är från byn Housan nära Betlehem. På sin väg till skolan stoppades han av israeliska soldater som letade efter hans tjugotreåriga kusin. Eftersom han inte hade sitt id-kort med sig arresterade soldaterna honom under förevändning att han var den de sökte efter. Vid arresteringen började soldaterna slå honom hårt.

- Varför kastar du sten på oss? skrek de. Sedan förde de honom till en militärbas där han togs emot av andra soldater som även de slog honom. När de blivit övertygade om att han inte var den eftersökte, besvärade sig inte den soldat som ansvarade för Betlehemsområdet om att ringa pojkens mamma för att berätta att sonen blivit arresterad. Istället gav han order om att han försedd med handklovar och ögonbindel skulle skickas till interneringslägret i Etzion, mellan Jerusalem och Betlehem. Omedelbart när han kom dit började några soldater åter misshandla honom brutalt medan de krävde att han skulle erkänna att han varit med och kastat sten på de israeliska soldaterna och avslöja namnen på andra stenkastare. Under förhöret fick "A" huvudet dopat i först kallt vatten, sedan hett vatten och därefter i en toalett. Senare flyttades han till lägret Adorim som bland palestinier även är känt som "den galna kvinnans läger". Där blev "A" åter slagen och torterad. I fängslägret Adurayim isolerades "A" i trettiofyra dygn. Sedan skickades han till domstolen som beslutade att han skulle kvarhållas med restriktioner varefter han överfördes till Telmond-fängelset i Israel.

Den 2 februari 2001 meddelade militärdomstolen sitt beslut att bekräfta alla anklagelserna mot pojken och hävdade att "A" under perioden från och med september till och november 2000 hade kastat

Barnkonventionen

Artikel 37

Konventionsstaterna skall säkerställa att:

(a) inget barn får utsättas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Varken dödsstraff eller livstids fängelse utan möjlighet till frigivning får ådömas brott som begåtts av personer under 18 års ålder;

(b) inget barn får olagligt eller godtyckligt berövas sin frihet. Gripande, anhållande, häktning, fängslande eller andra former av frihetsberövande av ett barn skall ske i enlighet med lag och får endast användas som en sista utväg och för kortast lämpliga tid;

(c) varje frihetsberövat barn skall behandlas humant och med respekt för människans inneboende värdighet och på ett sätt som beaktar behoven hos personer i dess ålder. Särskilt skall varje frihetsberövat barn hållas åtskilt från vuxna, om det inte anses vara till barnets bästa att inte göra detta och skall, utom i undantagsfall, ha rätt att hålla kontakt med sin familj genom brevväxling och besök;

(d) varje frihetsberövat barn skall ha rätt att snarast få tillgång till såväl juridiskt biträde och annan lämplig hjälp som rätt att få lagligheten i sitt frihetsberövande prövad av en domstol eller annan behörig, oberoende och opartisk myndighet samt rätt till ett snabbt beslut i saken.

*Ska jag vänta på dem ...
eller
ska de vänta på mig ...*

"någonting liknande en sten" på ett militärfordon och skadat föraren och att han dessutom utfört tjugofem "angrepp" vid olika tillfällen samt deltagit i stenkastning riktad mot civila och militära fordon på väg till Beit Hanoun. Den israeliska domstolen hävdade att "A" kastat åtta stenar vid vart och ett av de tjugofem "angreppen". En av de palestinska juristerna kommenterade domen på följande sätt:

Den israeliska utredaren har uppenbarligen en speciell egentillverkad räknemaskin som han kunde använda för att registrera exakt hur många stenar den palestinske pojken kastade och det exakta datumet och tiden för stenkastningen ner på detaljnivå med dag, timme, minut och sekund!

"A" dömdes till åtta månaders fängelse och böter på 1 500 shekel (cirka 350 amerikanska dollar).²¹

Trots tonvikten på att skydda barn enligt alla internationella överenskommelser om mänskliga rättigheter, framförallt Barnkonventionen, och trots att frihetsberövanden av barn där fastställs vara en restriktiv åtgärd, som endast får användas som sista utväg och för kortast lämpliga tid, agerar den israeliska ockupationsmakten som om att döda och frihetsberöva barn vore en första utväg och utmärkt policy.

Barnen stoppas, förhöras och arresteras dessutom på olika förnedrande sätt. Det palestinska ministeriet för frågor för fångar har tagit fram en rapport som påvisar på vilket omänskligt sätt palestinska barn förhöras och arresteras:

De arresteras i regel efter midnatt eller tidigt på morgonen och förs

direkt till förhör, ett tillvägagångssätt som inte är tillåtet gentemot israeliska barn. De israeliska ockupationsstyrkorna rusar ofta in i hemmen. De knackar hårt på dörrar och bryter ibland upp dem. Sedan går flera soldater in samtidigt medan de skriker och svär för att skrämja både föräldrar och barn.²²

En annan rapport från ministeriet visar att barn i de israeliska fångelserna får för lite och dålig mat och att de hygieniska förhållandena är usla. Mängder av insekter, överfulla rum och tält. Barn bor i rum med dålig luft och otillräckligt ljus, de får ingen sjukvård, otillräckligt med kläder och inga möjligheter till lek eller nöjen. De lever avskurna från omvärlden och hindras från att få besök av sina föräldrar. De saknar tillgång till psykologiska rådgivare och specialister och sitter fångslade tillsammans med vuxna eller kriminella israeliska barn. De utsätts för verbal och fysisk misshandel och sexuella övergrepp, placeras i isoleringsceller, utsätts för kollektiva bestraffningar, drabbas av olika sjukdomar på grund av miljön och nekas utbildning.²³

De israeliska myndigheterna legaliserade övergreppspolicyn för flera decennier sedan. När sedan en del humanitära organisationer klagade högljutt tvingades de israeliska domstolarna i september 1999 utfärda en resolution som förbjöd endast fyra typer av fysisk tortyr, vilka omfattade våldsamma skakningar, sittande eller stående i smärtsamt vridna positioner, hukstående och sömnberövande under långa tidsperioder. "Tortyrpolicyn" betraktades emellertid fortfarande som legitim och tillåten, eller som chefen för Human Rights Watch's Mellanöstern och Nordafrika-avdelning formulerar saken: "Israels högsta domstol förbjöd inte tortyr ovillkorligen."²⁴

Israeliska soldater använder palestinska barn som mänskliga sköldar vid militära räder

B'Tselem rapporterade att den israeliska ockupationsarmén använder civila, däribland barn, som mänskliga sköldar vid militära räder.

Femtonårige Amid Qmeira vittnade om att israeliska soldater tvingat honom med sig när de genomsökte tre palestinska hus i hans bostadsområde. Han berättade även att han kusin Sameh också använts som mänsklig sköld vid ett sådant tillfälle. Vid en annan incident angrepp den israeliska ockupationsarmén familjen Da'dosh i deras hem i Nablus och tvingade en av deras döttrar, elvaåriga Jihan, att följa med dem hem till en granne och att gå in i huset framför dem.

- Israeliska soldater använder palestinska barn som mänskliga sköldar i Beit Hanoun, B'Tselem, det israeliska informationscentret för mänskliga rättigheter i de av Israel ockuperade områdena, 20 juni 2006.

I en rapport som tagits fram av B'Tselem, det israeliska informationscentret för mänskliga rättigheter i de av Israel ockuperade områdena, uppges att den israeliska säkerhetspolisen Shabak använder mer än 105 olika tortyrmetoder under sina förhör med palestinska fångar.²⁵ Den femtonårige palestinske pojken Radi 'Uraiqat beskriver vad han utsattes för i interneringslägret i Ma'ale Adummim öster om Jerusalem när förhörspersonalen tvingade honom att stå i en ytterst smärtsam och skadlig position och tryckte brinnande cigaretter mot hans nakna kropp för att få honom att erkänna.²⁶

'Uraiqat tillade att förhörspersonalen och lägervakterna slog honom brutalt och hindrade honom från att sova, från att gå omkring och från att gå på toaletten. Han fördes sedan till staden Abu Deis, där de tog mycket förnedrande foton av honom. Och när han bad om vatten hällde de en hink vatten över huvudet på honom utan att låta honom få något att dricka. Radi säger att vakterna kastade sten och använde honom som måltavla. När de träffade hans huvud applåderade de. Stenkastningen resulterade i många ärr på hans huvud och ansikte. Juristen från organisationen för palestinska fångar intygade att han sett märkena efter stenarna på pojkens huvud och ansikte. Han hävdade även att fångarna i Ma'ale Adummim vittnar om att de utsätts för övergrepp vid förhören.²⁷

UNICEF rapporterar om tioårige Al Ayyad 'Awwad som arresterades av israeliska soldater och citerar pojken själv: "De slog mig på olika ställen på kroppen med plastslangar. Jag fick gå igenom en operation efteråt och fick ett implantat i armen. De satte på mig handklovar och ögonbindel och tvingade mig att vara naken en hel natt och jag fick inte gå på toaletten på två dygn!!"

UNICEF:s representant på Gazaremsan och Västbanken, Pierre Poupard, sa att "en del barn behandlas illa i Israel ... De tillbringar fem dygn i polisförvar under hårda levnadsvillkor, sedan hålls de fängslade i flera månader i Israel i väntan på rättegång utan att deras familjer får komma och besöka dem."²⁸ Organisationen för palestinska fångar rapporterade att 95 % av barnen utsätts för tortyr med tillägget att 85 % av dem erkänner under tvång och undertecknar dokument på hebreiska som de inte förstår.²⁹

Kapitel 5: Hälsosituationen

Till följd av de hårda levnadsvillkor och svåra omständigheter palestinierna lever under har de palestinska barnen många hälsoproblem. De mest framträdande är de psykiska problem barnen får efter att ha bevittnat extremt våld, i de flesta fallen riktat mot dem de älskar, föräldrar, familjemedlemmar eller vänner, samt undernäringen, som är en konsekvens av fattigdomen och belägringen. Sammantaget leder allt detta till ökad barndödlighet. I många fall hindrar israeliska soldater palestinska ambulanser och sjukvårdspersonal från att nå skadade personer och tillåter heller inte att nödvändig utrustning och material, till exempel syrgas, skickas till platser där det behövs, framförallt inte till Gazaremsan. Och med den intensifierade belägringen av Gazaremsan under senare hälften av 2007 har situationen förvärrats eftersom många barn, även barn som lider av svåra medicinska tillstånd,

inte tilläts resa utomlands för medicinsk behandling. Ett belysande exempel är Salem Masri, en palestinsk pojke med ett hål i hjärtat.³⁰ Palestinska specialister varnade för risken att hälsosituationen för barnen på Gazaremsan skulle försämrats ytterligare mot slutet av 2007. De pekade på bristen på mat och det faktum att 64 % av barnen lider av anemi samt att bristen på nödvändiga vitaminer och mineraler, till exempel vitamin

A och jod, påverkar barnens inlärningsförmåga, språkutveckling och hörsel samt försämrar deras immunförsvar. Anemi och järnbrist har en negativ påverkan på barns tillväxt och deras skolprestationer, vilka rapporterades ha sjunkit med 14 % på Gazaremsan och 9 % på Västbanken.³¹ De israeliska myndigheterna förhindrade dessutom introduktionen av särskild näringsriktig mat som skickades till ungefär 20 000 barn yngre än fem år gamla på Gazaremsan. 12 000 av dessa barn hade aldrig tidigare fått de näringsämnen som ingick i denna mat. De lider nu av svår anemi, avstannad tillväxt och allmän kroppssvaghet på grund av undernäring och extrem fattigdom.³²

Barnkonventionen

Artikel 24

Konventionsstaterna erkänner barnets rätt att åtnjuta bästa uppnåeliga hälsa och rätt till sjukvård och rehabilitering. Konventionsstaterna skall sträva efter att säkerställa att inget barn är berövat sin rätt att ha tillgång till sådan hälso- och sjukvård.

1. Barnens mentala hälsa

De palestinska barnens mentala hälsa är sämre än någonsin tidigare på grund av israeliska aktioner och olika restriktioner som påverkar det dagliga livet under barnens uppväxtår. 2004 gjorde PCBS, den palestinska statistiska centralbyrån, en undersökning av den psykosociala hälsan hos barn mellan fem och sjutton år. Rapporten visade att 8,8 % av de undersökta barnen hade haft fruktansvärda förstahandsupplevelser som orsakat psykiska problem.³³ UNICEF säger att den psykosociala hälsan hos palestinska barn har påverkats negativt av fortlöpande bombningar och angrepp, ljudbomber och flygräder, samt att barnen blir alltmer skrämde av den israeliska ockupationsarméns framfart, till exempel incidenten den 6 mars 2006 då två barn dödades av en spränganordning på Gazaremsan. Utöver allt detta tillkommer det fortlöpande våldet och de smärtsamma upplevelserna under intifadan, då barnen ständigt svävade i fara och då deras rätt till utbildning, lek och näringsriktiga livsmedel överträdades dagligen. Enligt UNICEF är mer än en halv miljon pojkar och flickor på Västbanken och Gazaremsan i behov av fritid, lek och rekreation på en säker plats. Istället tillbringar de flesta av dem sin tid i hemmet, utsätts för våld och övergrepp ute på gatorna eller slåss direkt mot den israeliska ockupationsarmén.³⁴

UNICEF påpekar att en femtedel av barnen som deltog i en undersökning om psykosocial trygghet var utsatta för våld inom familjen på grund av den dagliga press palestinierna lever under, till exempel ekonomiska problem, arbetslöshet och otillgänglig social service och onåbara stödnätverk. Det är mycket svårt för palestinska familjer att hantera barnens stressrelaterade problem, vilket utan tvekan ökar den allmänna stressnivån i hemmen.³⁵

En annan undersökning som utfördes av Gaza Community Mental Health Program visade att 94,6 % av de palestinska barnen har bevittnat traumatiska händelser, till exempel bombningar och mord.³⁶ I en studie från Adler Research Center i Israel om våldets påverkan på palestinska barn konstaterades att 70 % av de palestinska barnen på Västbanken har drabbats av posttraumatiskt stressyndrom (PTSD).³⁷

In this context, the National Plan of Action for Palestinian Children asserted that, as a result of continued murder and invasion by the Israelis, 93% of Palestinian children now feel insecure and live in fear of being attacked, and 52% feel that their parents are no longer capable of providing them with enough care and protection.³⁸

Palestinian National Information Center rapporterar att palestinska barn utsattes för följande svåra upplevelser under *al-Aqsa-intifadan*.³⁹

1. Bevittnade våldsamma handlingar, till exempel hotelser eller mord på släktingar.
2. Blev beskjutna och till följd av detta handikappade.
3. Förlorade en förälder, antingen genom mord eller arrestering.
4. Förlorade sina hem (som demolerades av den israeliska ockupationsarmén) och stod utan tillflyktsplats: UNICEF rapporterar att mer än 2 500 hus demolerades och att mer än 6 000 barn omflyttades från det att intifadan inleddes den 29 september 2009 fram till mitten av 2004.⁴⁰
5. Bevittnade ständiga bombningar dygnet runt.
6. Inandades ofta tårgas och svimmade till följd av detta.
7. Fick utstå svåra ekonomiska villkor.

- Finns det en trygg plats för mig?

Enligt UNICEF har de palestinska barnens sociala och psykiska hälsa försämrats på grund av återkommande explosioner, räder och bombningar. Barnen är även alltmer exponerade för farliga rester av israeliskt krigsmaterial. UNICEF tillägger att minst 500 000 barn på Gazaremsan och Västbanken saknar säkra platser att leka på. Istället tillbringar barnen större delen av sin tid i hemmet, utsätts för våld ute på gatorna eller hamnar i direkt konfrontation med israeliska soldater.

- UNICEF Humanitarian Action - Occupied Palestinian Territory Donor Update, 8 mars 2006.

Enligt rapporten lider 67,6 % av barnen av psykiska besvär på grund av ovannämnda omständigheter.⁴¹ Palestinska barn uppvisar bland andra följande psykiska symptom:

En palestinsk kvinna bär sitt barn, vars ben är brutet, förbi vägspärren Qalandiya på Västbanken. Den israeliska ockupationsarmén följer strikta order vid vägspärarna och gränsövergångarna och tvingar palestinier att vänta länge, även ambulanser och mycket allvarliga och brådskande fall.

► Bild från den 4 januari 2004.

1. Svår panik, rädsla och stress.
2. Bristande uppmärksamhetsförmåga och koncentrations-svårigheter.
3. Ångest, svårmod och depression.
4. Glömska och dåligt minne.
5. Hyperaktivitet och våldsamhet.
6. Svimning.
7. Matsmältningsbesvär och aptitlöshet.
8. Svårigheter att somna eller överdrivet sömnbehov.
9. Störd sömn och mardrömmar.
10. Klängighet på vuxna för att känna trygghet.
11. Rebelliskhet och olydnad.
12. Ofrivillig urinavgång: Dr Samir Quota vid Gaza Community Mental Health Program observerade att 36 % av barnen som levde i ofta angripna områden led av ofrivillig urinavgång.⁴²

En annan negativ effekt på barnens mentala hälsa är deras bristande förtroende för sina föräldrars förmåga att skydda dem mot israelernas brutalitet efter att ha sett andra barn bli dödade eller skadade i närvaro av sina hjälplösa föräldrar.

Maria Holt diskuterar i sin studie av de palestinska barnens lidanden under intifadan de psykologiska effekterna av våld och ockupation på barn, vilka visar sig i barnens teckningar och lekar. Till exempel har teckningar gjorda av små barn mellan fyra och fem år gamla blivit mörkare och mer melankoliska. Oftast ritar de soldater, flaggor och brinnande däck istället för att skapa färgglada teckningar av hus, träd, blommor och familjer som barn i den åldern brukar göra. I deras rollerkar förekommer dessutom alltid "barn mot soldater" eller "araber mot gränspolis" med de spelregler och det ordval som hör till. Rädslan och hjälplösheten som dominerar barnen gör att de föredrar att vara de starkare israelerna i leken, där palestinier och den israeliska ockupationsarmén ställs mot varandra.⁴³

— Den palestinska flickan Maha Shawwal sörjer sin bror Ahmad som dödades under en israelisk operation i Beit Hanoun på Gazaremsan. Ungefär femtio andra personer dödades under operationen, men den israeliska ockupationsarmén förbjöd alla begravningar tills den militära operationen avslutats.

➤ AP, 7 november 2006.

Holt tillägger att 78 % av de palestinska barnen drömmer "politiska drömmar" när de sover, medan 15 % drömmer att de blir dödade. Ett flyktingbarn på Gazaremsan berättar om sin dröm:

- Jag drömde att ett militärflygplan bombade alla husen i lägret och jag hörde att israelerna ville skjuta barnen, så jag sprang och planet jagade mig tills det bombade mitt hem. Alla barnen dödades."⁴⁴

Ett annat flyktingbarn vid namn 'Issa är fientlig mot sina bröder och lider av ständig huvudvärk, mardrömmar och ofrivillig urinavgång när han sover. Hans mamma tror att orsaken är det israeliska angreppet familjen utsattes för i hemmet, då pappan och den äldste sonen misshandlades. Så här säger 'Issa själv:

- Jag är alltid rädd för soldaterna, de brukar slå mina lärare och vänner i skolan. Jag springer alltid min väg när de kommer. Jag önskar att jag kunde slå dem, men de är mycket starka och har maskingevär. De är mördare."⁴⁵

2. Undernäring

En statistisk rapport om hälsan hos palestinska familjer 2006 visade att 10,2 % av barnen lider av försvagad tillväxt (är korta för sin ålder), 2,9 % är underviktiga och 1,4 % lider av kronisk undernäring. Andelen barn med försvagad tillväxt på enbart Gazaremsan är högre (13,2 % på Gazaremsan och 7,9 % på Västbanken).⁴⁶ Dessa siffror bekräftades av UNICEF i dess rapport i mars 2006, där det även påpekades att den kroniska undernäringen och den försvagade tillväxt, som är en effekt därav och mycket vanlig bland palestinska barn, har ökat till ungefär 10 %. Det innebär 350 000 barn med försvagad tillväxt på Västbanken och Gazaremsan, och då främst yngre barn mellan 12 och 23 månader gamla: 15 % av barnen inom detta åldersspann lider av undernäring under en period av sina liv, som är ytterst avgörande för deras utveckling.

Deras framtida tillväxt påverkas negativt och de blir mer utsatta senare i livet.⁴⁷

Redan tidigare publicerade United States Agency for International Development (USAID) en rapport om undernäring på Gazaremsan och Västbanken. Enligt den befinner sig Västbanken och Gazaremsan i en humanitär nödsituation med ökande utbredning av undernäring och anemi och ett stigande antal familjer som inte kan uppfylla grundläggande livsmedelsbehov och framförallt saknar tillgång till proteinrik mat. Forskarna som utförde undersökningen fann att 22,5 % av barnen i de ockuperade områdena lider av undernäring och konstaterade att tillgången på mjölkprodukter för spädbarn är mycket begränsad. Denna brist är till 52 % ett resultat av restriktioner vid de israeliska vägspärrarna och beror till 34 % på militär blockad mot områdena. 65 % av palestinerna som deltog i undersökningen sa sig dessutom inte ha råd att tillgodose sina grundläggande livsmedelsbehov.⁴⁸

Israeliska soldater arresterar en palestinsk pojke under sammanstötningar mellan palestinier och judiska bosättare i staden Hebron (*al-Khalil*). Invånarna i Hebron, framförallt barnen, utsätts för många trakasserier från bosättarna, ofta under beskydd av, eller snarare med hjälp från, den israeliska ockupationsarmén.

► Reuters, 25 april 2001.

USAID uppgav även att 22 % av de palestinska barnen lider av allvarlig A-vitaminbrist, vilket innebär stora hälsorisker. Undersökningen visade att 54 % av barnen har A-vitaminbrist.⁴⁹

Hälsoindikatorer under 2004 visade att 10 % av barnen har försenad tillväxt (upp till 11 % på Gazaremsan och 9 % på Västbanken).⁵⁰

En studie som utförts av det amerikanska universitetet Johns Hopkins University och det palestinska Al-Quds universitet i Jerusalem i samarbete med USAID varnade i detta sammanhang för de palestinska barnens och kvinnornas allt sämre hälsa till följd av att de hindras från att nå sjukhus eller vårdcentraler, samt livsmedelbristen som uppstått till följd av olika israeliska åtgärder, till exempel blockader och de höga arbetslöshetssiffrorna som är ett resultat av att arbetare hindras från att nå sina arbetsplatser.⁵¹

Enligt Catherine Cook vid Defence for Children International är antalet palestinier, som lider av undernäring, direkt kopplat till rörelsebegränsningarna som israelerna påtvingar palestinerna och den svåra ekonomiska situationen i de palestinska områdena.⁵²

3. Dödsfall

Det är sant att ett dödsfall är ett dödsfall oavsett orsaken därtill. Men även om själva orsakerna till dödsfall i Palestina kanske är ungefär desamma som på andra platser i världen visar vår ovanstående skildring med vilken kallblodighet barn dödas direkt av ockupationsstyrkorna. Och sedan har vi de övriga dödsfallen. De dödsfall som räknas som "normala", dödsfallen bland spädbarn, dödsfallen på grund av undernäring eller därför att barnen föds vid vägspärrar utan tillgång till sjukvård eller barnmorskor. De många missfallen till följd av återkommande skenräder på Gazaremsan. Hur förhåller det sig med de här dödsfallen?

Damien Personnaz, talesman för UNICEF, varnar för att en baby av tre riskerar att dö på sjukhusen på Gazaremsan på grund av brist på mediciner och utrustning.⁵³

Faktum är att 20 % av dödsfallen bland barn på Västbanken beror på separationsmuren och vägspärrarna.⁵⁴

Faktum är även att enligt Världshälsoorganisationen (WHO) skedde 61 förlossningar mellan 2000 och 2004 vid israeliska militära vägspärrar. I 36 av fallen, ungefär 60 %, dog det nyfödda barnet omedelbart.⁵⁵

Alla dessa "abnormala" dödsfall räknas inte in bland ockupationens avsiktliga och planerade mord. Antalet dödade och skadade är alltså bara en sida av de palestinska barnens lidanden. De blir sjuka, lider och dör, varje dag och varje ögonblick, på ett sådant sätt att det blir svårt att omvandla deras lidanden till siffror och statistik.

Den tre- och ett halvt år gamla palestinska flickan Rawan Abu Zaid dog efter att ha skjutits med två kulor i huvudet. Rawan befann sig i sitt hem i Rafah på Gazaremsan, när en israelisk soldat sköt henne under en israelisk militäroperation.

► Bild från den 22 maj 2004

Nyhetsklipp: *Det är så här de helar en skadad barndom*

- Död åt barnet och alla araber, skriker de.

Den israeliska ockupations-armén hindrade en palestinsk ambulans från att köra ett allvarligt skadat barn ... Dr Maher Abu Lawah som arbetar på det statliga sjukhuset i Beit Jala befann sig tillsammans med det skadade barnet i ambulansen från Röda halvmånen när de israeliska soldaterna vid vägspärren sa åt dem att återvända dit de kommit ifrån. När han närmade sig dem knuffade de honom och kom med obscena och rasistiska kommentarer. - Död åt barnet och alla araber.

- *Al-Ayyam* tidning, Ramallah, 25 maj 2005.

Ambulansen tilläts passera ... när barnet hade avlidit

Lille Khaled, sex månader, avled i mamma Sana' Ahmad Sheilahs armar på grund av syrebrist i sina små lungor efter att den israeliska ockupationsarmén hindrat ambulansen från att passera den militära vägspärren Atara.

- *Al-Khaleej* tidning, Sharja (Förenade Arabemiraten), den 9 mars 2007.

Ockupationen hindrar baby med hål i hjärtat från att resa för behandling

Det palestinska spädbarnet Samel Masri, 13 dagar gammal, ligger på barnavdelning på det europeiska sjukhuset i Gaza med ett hål i sitt hjärta. De israeliska myndigheterna vägrar att ge honom tillstånd att lämna Gazaremsan för behandling utomlands som en del av den israeliska blockaden mot området efter Hamas valseger. Belägringen har lett till att 33 patienter har dött [fram till och med slutet av 2007].

- *Alittihad* tidning, Abu Dhabi (Förenade Arabemiraten), den 11 dec 2007.

Nyhetsklipp: de palestinska barnens hälsa ... i siffror

20% av dödsfallen bland barn beror på vägspärrarna och separationsbarriären.

► Media och Information Center, 14 mars 2004

55% av de palestinska barnen lider av anemi.

► *Al-Quds al-Arabi*, 8 augusti 2005.

60% av barnen som föddes vid vägspärrar dog strax efter födseln enligt WHO.

► *Arabs48*, 23 september 2005.

98.8% av barnen lider av sviterna efter ljudbombningar och brytningar av ljudbarriären.

► Tidskriften *Al-Bayader al-Siyasi*, Jerusalem, 19 nov 2005.

350 000 barn lider av undernäring enligt UNICEF.

► Tidning *Alghad*, Amman, 20 mars 2006.

Ett av tre sjuka spädbarn dör på Gazaremsan enligt UNICEF.

► Media and Information Center, 14 juni 2006.

838 000 barn lever under fruktansvärda förhållanden på Gazaremsan enligt UNICEF.

► Den officiella palestinska nyhetsbyrån Wafa, 1 augusti 2006.

Barnen på Gaza[remsan] lider av trauman **fyra gånger** svårare än normala efterkrigstrauman.

► Tidningen *Asharq Alawsat*, London, 3 augusti 2006.

75% av barnen med "särskilda behov" nekas lämplig behandling enligt en undersökning.

► Den officiella palestinska nyhetsbyrån Wafa, 30 nov 2006.

Kapitel 6: Den socioekonomiska situationen

I avtalen om barns rättigheter anges att varje barn har rätt till särskild omvårdnad och hjälp och rätt till en miljö som befrämjar barnets utveckling, välfärd, självrespekt och värdighet i en god familjeomgivning.

De palestinska barnen lever emellertid i sin speciella miljö, som israelerna skapat särskilt för dem. Dessa barn har berövats sina fäder som dödats inför ögonen på dem och sina vänner som även de dödats av den israeliska ockupationsarmén. Själva nekas de en trygg tillflyktsort undan skräck och terror. Deras liv här och nu är ett liv i misär och deras framtid vag och osäker. Detta är den verklighet de påtvingas och den förvägrar dem lyckan av en oskuldsfull barndom.

Många av dem lever instängda i sina hem flera dagar i sträck på grund av utegångsförbud eller har inte kunna resa bort från sina hemstäder på flera månader eller år på grund av belägringen. De flesta av dem lider även av undernäring, anemi och psykiska problem. Döden är ständigt närvarande i deras dagliga liv.

De är barn utan lekplatser, föreningar, teatrar och badbassänger. De är födda som flyktingar till ett liv under ockupation. De bor i tält som inte skyddar dem mot hettan på sommaren eller kylan på vintern och drömmer om att en dag kunna återvända till sina hem och den mark som de fördrevs ifrån. Så här har dessa oskyldiga barns liv sett ut ända sedan de föddes. Är det detta som är den "särskilda rätt" som tillkommer palestinska barn - att nekas sina mänskliga rättigheter?

1. Familjelivet

I Artikel 27 i den fjärde Genèvekonventionen angående skydd för civilbefolkningen under krigstid, vilken Israel undertecknat, garanteras respekten för skyddade civilpersoners familjerättigheter. Det förutsätter respekt för familjestrukturen (att inte skilja familjemedlemmar åt), respekt för familjens hem och en strävan att i största möjliga mån hålla familjemedlemmar samlade.⁵⁶

Barnkonventionen

Article 16

Inget barn får utsättas för godtyckliga eller olagliga ingripanden i sitt privat- och familjeliv, sitt hem eller sin korrespondens och inte heller för olagliga angrepp på sin heder och sitt anseende

Israel har naturligtvis aldrig följt dessa villkor, lika lite som det följt andra internationella lagar och konventioner. Israel har praktiserat och praktiserar fortfarande metoden att deportera och splittra palestinska familjer.

De israeliska militära myndigheterna på Västbanken har utfärdat nya dekret angående barn som är registrerade på sina mödrars ID-kort. Det viktigaste dekretet innebär att barn äldre än fyra år, vars föräldrar har israeliskt medborgarskap och som fötts utanför Västbanken, inte får registreras. Till följd av detta nekas dessa barn rätten att vara med sina föräldrar. Detta är vad som hände femåriga Nour som bara var två månader äldre än vad som var tillåtet, när hennes föräldrar beslöt sig för att permanent återvända till Toubas. De israeliska myndigheterna tillät henne inte att komma in på Västbanken med resten av sin familj, varför hennes pappa istället tog henne till Jordanien. Han lämnade henne ensam där och återvände till Nablus för att arbeta för att få hämta tillbaka henne. Nour blev ännu en flykting i Jordanien och drabbades av svåra psykiska problem till följd av att ha blivit skild från sin familj. Samtidigt lever hennes familj i ständig oro för henne.⁵⁷

Den här historien betyder inte att det krävs dekret eller konventioner för att barn ska bli åtskilda från sina föräldrar. Tioåriga Samaher var fast i Gaza med sin farfar och kunde inte komma till Betlehem och träffa sin pappa den dagen då han släpptes ut från fängelse. Samaher var fyra år när han fängslades och hon vet fortfarande inte när hon kommer att få återse honom.⁵⁸ Under de sex långa åren då han satt i fängelse kunde hon bara tala i telefon med honom vid ett enda tillfälle och då i hemlighet via en mobiltelefon som smugglats in av en annan fånge. Och hon kunde bara besöka honom tre gånger. Brev som hon skrev till honom nådde honom aldrig och hans brev smugglades ut till henne.

En son till dödade Nasser Mabrouk smeker sin pappas panna strax efter att denne dödats under sammanstötningarna med den israeliska ockupationsarmén i flyktinglägret Ein Beit al-Ma' nära Nablus på Västbanken.

► Bild av 'Alaa Badarnah, 21 augusti 2007.

Ett palestinskt barn hittar sin cykel under spillrorna av sitt hem som förstördes vid ett israeliskt flygangrepp på flyktinglägret Rafah på södra Gazaremsan.

► Reuters, 25 oktober 2005.

Artikel 25 i den fjärde Genèvekonventionen stipulerar följande:

En var person, som befinner sig inom område, som tillhör eller är ockuperat av stridande part, skall vara berättigad att lämna underrättelser av uteslutande personlig natur till medlemmar av sin familj, var de än må befinna sig, och att mottaga sådana underrättelser från dessa. Denna korrespondens skall vidarebefordras snabbt och utan oskäligt dröjsmål.⁵⁹

Trots detta kommer palestinska barns brev sällan fram. I ett av breven som Samaher skickade till sin pappa skrev hon "Kära pappa, jag älskar dig så mycket med hela mitt hjärta och jag saknar dig väldigt mycket. Du är mitt liv, jag älskar dig lika mycket som fåglarna älskar trädens grenar."⁶⁰

Artikel 82 i den fjärde Genèvekonventionen stipulerar följande:

Internerade må påfordra, att deras barn, som lämnats i frihet utan tillsyn av anhöriga, skola interneras tillsammans med dem.

Internerade medlemmar av samma familj skola i största möjliga utsträckning förläggas i samma lokaler och anvisas bostadsutrymmen, som äro avskilda från andra internerades utrymmen. De skola ävenledes erhålla erforderliga lättnader för att kunna föra ett normalt familjeliv.

Detta verkar omöjligt med tanke på Israels metoder som inte tillerkänner vare sig vuxna och barn de mest grundläggande rättigheterna till liv, frihet och värdighet. Aisha var till exempel sex månader då hon internerades tillsammans med sin mamma. Så snart hon fyllt två år skildes hon från sin mamma och skickades att bo med sin pappa som i sin tur snart blev arresterad, då han bad om tillstånd att få besöka sin hustru. Israelernas förtryckande metoder ledde till att Aisha, som då bara vara tre år, blev föräldralös och dömd att ständigt längta efter och sakna den omvårdnad som en mamma och en pappa som hålls fångslade av ockupationsmakten inte tillåts ge henne.⁶¹

Ett typiskt israeliskt brott i detta sammanhang var när den israeliska domstolen skickade ett meddelande till sjuåriga Farah, vars pappa mördats fem år tidigare. I meddelandet uppmanades flickan att betala böter till ett belopp av 1 850 shekel inom en månad utan någon förklaring till vad saken gällde och med det varnande tillägget att lämpliga juridiska åtgärder skulle komma att vidtas om hon inte åtlydde domstolens beslut.⁶² Ett annat brott begicks när föräldrarna till Ahmad, två och ett halvt år, och Sawsan, nio och ett halvt år, hindrades från att följa sina barn över gränsövergången Erez för två brådskande hjärtoperationer. Ahmad och Sawsan var tvungna att gå hela vägen ensamma. Den israeliska dagstidningen *Haaretz* tillstod att scenen med de båda barnen var "en av de värsta och grymmaste scenerna som visats i tv-sändningar den senaste tiden" och "ett skamfyllt stigma för Israel".⁶³

Andra negativa effekter av de israeliska metoderna mot palestinska familjer visar sig i form av försämrad hemmiljö. Boendeundersökningar under 2006 visade att 29 300 familjer (varav 15 267 familjer på Västbanken och 14 047 familjer på Gazaremsan) hade förlorat sina hem på grund av att husen delvis eller helt demolerats under perioden mellan den 29 september 2000 och 15 juni 2006. Orsakerna till att husen demolerats varierade: en del hus ansågs ligga för nära israeliska bosättningar/israeliska platser, andra för nära separationsbarriärens sträckning och åter andra hade raserats av säkerhetsskäl eller politiska skäl. Boendetäthetsindikatorn (det genomsnittliga antalet personer per rum) var 1,8 personer, men 18,7 % av de här familjerna bodde i hus med hög boendetäthet (3 eller fler personer per rum) och ett genomsnitt på 3,3 personer per rum (3,3 på Västbanken och 3,4 på Gazaremsan).⁶⁴ Allt detta sammantaget påverkar de palestinska barnen negativt på flera områden: psykiskt, socialt och utbildningsmässigt.

2. Den ekonomiska situationen

Artikel 32 i Barnkonventionen stipulerar följande:

Konventionsstaterna erkänner barnets rätt till skydd mot ekonomiskt utnyttjande och mot att utföra arbete som kan vara skadligt eller hindra barnets utbildning eller äventyra barnets hälsa eller fysiska, psykiska, andliga, moraliska eller sociala utveckling.

Likväl åtnjuter palestinska barn liksom andra barn världen över inte dessa rättigheter, och heller inte rätten att leva ett liv utan hunger och hemlöshet.

a. Fattigdom

Den israeliska belägringen av palestinska områden på Västbanken och Gazaremsan resulterade i en avsevärt ökad fattigdom. I den årliga rapporten från PCBS uppgavs andelen barn vars familjer levde i fattigdom vara 64,1 % (56,1 % på Västbanken och 82 % på Gazaremsan), medan andelen barn som levde i yttersta misär var 24 % (16,9 % på Västbanken och 39,7 % på Gazaremsan). Fattiga barn utgjorde ungefär 52,9 % av det totala antalet fattiga personer. Den genomsnittliga andelen fattiga bland barn var 38,1 % (dvs. två av fem barn var fattiga), varav 29,9 % på Västbanken och 56,1 % på Gazaremsan. Det betyder att mer än hälften av barnen på Gazaremsan levde i fattigdom.⁶⁵

En tidigare undersökning som utfördes i mars 2002 av PCBS visade att 56,5 % av de palestinska familjerna hade förlorat mer än hälften av sin inkomst sedan den israeliska militära återintåget på Västbanken och Gazaremsan den 29 september 2000. Detta innebär att ungefär 66,5 % av de palestinska familjerna på grund av belägringen och andra israeliska åtgärder nu levde under fattigdomsgränsen, jämfört med 25 % före den 28 september 2000. Slutsatsen av undersökningen är att ungefär 2,24 miljoner människor av de 3,2 miljoner människor som bor på Västbanken och Gazaremsan lever under fattigdomsgränsen.⁶⁶

De palestinska systrarna Dima och Malak al-Athamneh, två respektiv tre år gamla, ligger på ett sjukhus i Beit Lahia på Gazaremsan efter att ha skadats vid israeliska angrepp på bostadsområden på norra Gazaremsan onsdagen den 8 november 2006. Mer än 18 palestinier dödades under räden, varav åtta barn och Dima och Malaks mamma.

► Bild av 'Adil Hana, 8 november 2006.

Fattiga palestinska barn i staden Hebron väntar på sin tur att ta soppa vid i Iftar under ramadan på ett välgörenhetskök som erbjuder gratis måltider.

► AFP, 10 oktober 2007.

En palestinsk flicka håller en leksak på en UNRWA-skola i flyktinglägret Jabaliya på norra Gazaremsan efter att hennes familj och andra drivits ut från Beit Hanoun på grund av den israeliska belägringen av staden med stridsvagnar.

► AFP, 16 november 2006.

Fler och fler bördor läggs till de som barnen redan bär, framförallt efter israeliska angreppen på kraftverk och vattenreningsverk. Barnen måste hämta vatten från allmänna vattenkranar eller samla ved att elda med, eller ibland packa sina saker och flytta till någon annan plats om de kan hitta någon. På den första bilden bär ett palestinskt barn två hinkar vatten på södra Gazaremsan. På den andra bilden bär ett palestinskt barn sina ägodelar efter att ha tvingats ge sig iväg tillsammans med sin familj av förutnämnda orsaker.

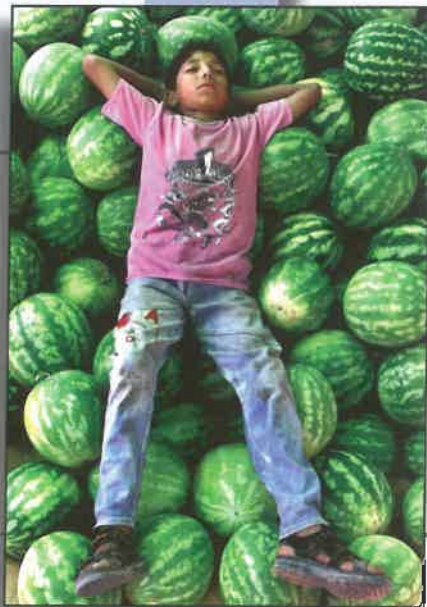
b. Barnarbete

Även riktigt små barn tvingas sluta skolan för att tjäna lite pengar. Istället för att leka får de gå bland bilarna på städernas gator och sälja ansiktsservetter, tuggummin och vatten. Deras föräldrar kanske inte tillåts arbeta eller också har de blivit skjutna eller dödade av en granat som träffat deras hem under någon israelisk operation. De här barnen förkroppsligar den tragedi som är hela det palestinska folkets under den israeliska ockupationen. För på grund av ockupationen och dess förtryck, avstängningar och belägringar och dödandet av tusentals palestinier och fängslandet av andra har barnen varit tvungna att stiga fram och ta på sig ansvar som egentligen bara tillkommer vuxna. Psykologen dr Rawiyah Hamam från Gaza Community Mental Health Program hävdade att vid sidan av bristen på arbetstillfällen för vuxna och den höga arbetslösheten som uppgick till 50 % på Gazaremsan är fattigdomen och behovet av en inkomst huvudorsakerna till barnarbete. Dr Hamam förklarade att förlusten av den huvudsakliga familjeförsörjaren, till exempel om fadern i familjen mördas eller fängslats, innebär att barnen vid en tidig ålder tvingas ta hand om sina familjer. Hon tillade att barnarbete har betydande negativa effekter på det palestinska barnets fysiska utveckling. Barnet riskerar till exempel att utsättas för föroreningar och sjukdomar som hindrar hans normala fysiska tillväxt. Dessutom ökar sannolikheten för att barnet inte kommer att kunna fatta välgrundade beslut eller planera sin framtid på ett bra sätt. Sannolikheten stiger också för att han kommer att lära sig dåliga vanor och utveckla sämre karaktärsegenskaper som förslagenhet och svekfullhet utan att han förstår konsekvenserna för sin personlighet och framtid.⁶⁷

Ett palestinskt barn som arbetar med att sälja vattenmeloner vilar sig lite. Israeliska trakasserier och hårda åtgärder har lett till att fattigdomen och arbetslösheten är mycket utbredd bland palestinierna och att många barn därför tvingas arbeta.

► Reuters, 27 juni 2001.

Ett palestinskt barn samlar ihop sina ägodelar i ruinerna av sitt hem av Nablus efter att den israeliska ockupationsarmén förstört det vid en nattlig militär räd i staden.

► AFP, 19 januari 2005.

Från 2005 till 2006 steg den totala andelen arbetande barn i åldern tio till sjutton år från 3,8 % till 5,3 %. Andelen på Gazaremsan låg kvar på 2,1 %, men på Västbanken skedde en uppgång från 4,8 % till 7,4 %. Antalet arbetande barn i den här åldersgruppen uppskattas till 22 000 barn, medan det totala antalet arbetande barn (i alla åldersgrupper) är ungefär 30 000. Det innebär att det finns cirka 8 000 barn yngre än tio år ute på arbetsmarknaden⁶⁸

Resultaten från undersökningen om barnarbete från 2004 visade att 71 % av de arbetande barnen i åldern fem till sjutton år arbetade av ekonomiska skäl (51,4 % för att hjälpa till i ett familjeprojekt och 19,6 % för att bidra med inkomster till familjen). Resultaten visade även att 57,7 % av de arbetande barnen slutat skolan, medan de övriga 42,3 % försökte kombinera utbildning och arbete. Detta påvisar vidden av barnens umbäranden och vilket ansvar de tidigt tvingas ta. Av de arbetande barnen i åldern tio till sjutton år på Västbanken och Gazaremsan under 2006 var bara 21,5 % anställda av andra, 5 % arbetade på egen hand och 73,4 % klassificerades som arbetande för familjen utan lön. Detta visar hur usel den ekonomiska situationen är och hur desperat familjerna behöver fler inkomstkällor. Under dessa omständigheter har de inget val utan tvingas låta sina barn arbeta.⁶⁹

Vad gäller barnens arbetsmiljö konstaterade man i 2004 års undersökning om barnarbete att arbetande barn i åldern fem till sju ton år hade följande arbetsförmåner:

Andelen barn i åldern fem till sju ton år i förhållande till erbjudna arbetsförmåner och område, 2004⁷⁰

Arbetsförmåner	Område (procent %)		
	Palestinska områden	Västbanken	Gazaremsan
Betald semester	9.3	7.6	12.4
Betald sjukledighet	15	13.2	18.1
Sjukförsäkring	10.3	10.7	9.8
Gåvor och bonusar	16.3	12.2	23.6
Tillägg för arbetskläder	5.9	6.6	4.5
Gratis måltider	37.5	38.5	35.6
Ersättning för kost	12.4	9.2	17.9
Rast	54.2	57.2	49
Gratis resor	22.3	22.4	22.1
Resersättning	9.5	8.5	11.1
Gratis logi	8.2	9.7	5.6
Inga förmåner	23.7	17.3	34.9

Tabellen ovan visar att barnens arbetsmiljö ofta är olämplig till och

med för vuxna: inga raster, inga sjukförmåner, ingen semester, ingen reseersättning osv. Miljön är ännu olämpligare för barn eftersom de fortfarande växer och utvecklas. Siffrorna visar dessutom att 23,7 % av de arbetande barnen inte har några förmåner överhuvudtaget.

Statistiska rapporter visade att barnens arbetsveckor är för långa med tanke på deras ålder. 7,6 % av de arbetande barnen hade fått arbetsrelaterade skador eller drabbats av kroniska sjukdomar (7,5 % på Västbanken och 8,3 % på Gazaremsan).⁷¹

Vad gäller de arbetande barnens egen inställning till att fortsätta i skolan eller istället arbeta visade det sig att 47,4 % av barnen helst velat ägna sig enbart åt sin utbildning, 24,9 % helst velat enbart arbeta, 18,3 % helst velat både arbeta och gå i skolan och 7,9 % helst velat gå i skolan och bara arbeta på somrarna.⁷²

8

Kapitel 7: Utbildning

Israel strävar efter att hindra palestinierna från att utbilda sig. Detta är inte enbart en överträdelse av barnets grundläggande rättigheter utan ett större brott än så, eftersom syftet är att omintetgöra en ny generations och en hel nations framtidsmöjligheter. Generalkommissionären för UNRWA, Peter Hansen, sammanfattade det palestinska skolbarnets verklighet under den israeliska ockupationen och överträdelserna som den palestinska utbildningssektorn utsätts för på följande sätt:

Föreställ dig det politiska ramaskriet om alla skolbarn i London gått miste om en hel månads skolundervisning förra året på grund av att deras lärare inte kunnat ta sig till arbetet. Föreställ dig föräldrarnas oro och upprördhet om andelen godkända elever i franska språket i skolorna i Paris sjönk från 71 procent till 38 procent på ett år. Och tänk dig nu ditt eget barn, traumatiserat av rädsla, eftersom hon varje dag på väg till skolan måste passera stridsvagnar, vägspärrar och soldater.

Barnkonventionen

Artikel 28

Konventionsstaterna erkänner barnets rätt till utbildning och i syfte att gradvis förverkliga denna rätt och på grundval av lika möjligheter skall de särskilt,

- (a) göra grundutbildning obligatorisk och kostnadsfritt tillgängliga för alla;
- (b) uppmuntra utvecklingen av olika former av undervisning som följer efter grundutbildningen, innefattande såväl allmän utbildning som yrkesutbildning, göra dessa tillgängliga och åtkomliga för varje barn samt vidta lämpliga åtgärder såsom införande av kostnadsfri utbildning och ekonomiskt stöd vid behov;
- (c) göra högre utbildning tillgänglig för alla på grundval av förmåga genom varje lämpligt medel;
- (d) göra studierådgivning och yrkesorientering tillgänglig och åtkomlig för alla barn;
- (e) vidta åtgärder för att uppmuntra regelbunden närvaro i skolan och minska antalet studieavbrott.

Denna mardröm är den verklighet som palestinska föräldrar, lärare och ungefär en miljon elever lever i ... på Västbanken och Gazaremsan efter två års intifada.

Huvudorsaken till kris-situationen inom utbildningen är utgångsförbuden och avstängningarna som de israeliska myndigheterna infört ... Detta har vingklippt den palestinska myndighetens och Förenta Nationernas utbildningsprogram ... Men stängda skolor är bara en del av det hela. Militära operationer ... har brutit mot skolors status som fredade platser över hela det ockuperade området ... Det är inte ovanligt att barn blir visiterade och kränkta av israeliska trupper på vägen till eller från skolan eller utsätts för tårgas och varningsskott nära vägspärrarna.

De har redan betalat med sin säkerhet, sin oskuldskraft och sin utbildning. Och de kommer att få betala med sin framtid. De kommer att få betala med förlusten av de möjligheter, den utveckling och det hopp som en god utbildning ger.

Detta är en tragedi för det palestinska folket, som, med så mycket att kämpa mot, traditionellt har satsat mycket på utbildning. Läskunnigheten bland palestinier var bland de högsta i regionen. Palestinska flickor var de första i arabvärlden som fick utbildning på lika villkor som pojkar.

Israel har givetvis säkerhetsskäl ... men jag kan inte föreställa mig att dessa säkerhetsskäl tjänas genom att man nekar en generation palestinier deras rätt till en framtid.⁷³

Artikel 50 i den fjärde Genèvekonventionen angående skydd för civilbefolkningen under krigstid stipulerar följande:

Ockupationsmakt skall, i samverkan med statliga och lokala myndigheter, underlätta verksamhetens fortgång vid anstalter, avsedda för barnavård och barnuppfostran. [...] ockupationsmakten (skall) vidtaga åtgärder för försörjning och uppfostran av barn,

vilka blivit föräldralösa eller skilda från sina föräldrar till följd av kriget ...⁷⁴

Trots att Israel har undertecknat den fjärde Genèvekonventionen har landet ägnat mycket kraft åt att paralysera den palestinska utbildningssektorn.

I UNICEF:s kvartalsrapport betonas den stora roll som rörelserestriktionerna spelar för att hindra palestinier från att ta sig till sina skolor, särskilt på Västbanken. Dessutom visar kvaliteten på utbildningen liksom elevernas kunskapsnivåer tecken på att försämrats i de mest utsatta områdena. Den samlade effekten av alla inställda lektioner påverkade kvaliteten på undervisningen negativt och begränsade elevernas inlärningsförmåga och färdigheter. Dessa svårigheter ledde till att elever halkade två eller tre akademiska år efter, vilket i sin tur resulterade i att de avbröt sina studier och istället började arbeta utan att ha tillägnat sig några nämnvärda färdigheter.⁷⁵

Memoirs of a Palestinian Girl

The blood of ten years old "Raghd" tainted her copybook

Den tioåriga palestinska flickan Raghd al-'Assar hade lektion och lyssnade uppmärksamt på sin engelsklärare tidigt på tisdagen den 7 september 2004 i flickskolan i Khan Yunis, när hon plötsligt föll samman medan blodet stänkte över hennes böcker och bänk. En israelisk kula hade trängt in i hennes huvud på höger sida. Raghds bänk kommer för alltid att stå tom som en påminnelse om brotten som begåtts av den israeliska ockupationsmakten som betraktar alla palestinier som tillåtna byten.

Nere på lekplatsen, som såg ut som ett sorgetält, kurade barnen ihop sig och höll om varandra, fyllda av rädsla efter att ha sett sin väns böcker och penna nedstänkta av hennes blod.

► Tidningen *Addustour*, Amman, 5 oktober 2005.

Ett palestinskt barn söker skydd efter att ha hört ljudet av skottlossning i staden *Nablus* på Västbanken.

► Bild av 'Alaa Badarnah, 3 november 2007.

En israelisk soldat stoppar en grupp skolbarn på väg till skolan när de försöker korsa en gata som blockerats av den israeliska ockupationsarmén under en räd in i *Nablus*.

► Bild av 'Alaa Badarnah, 16 oktober 2005.

Mycket få palestinska barn ges möjlighet att studera i en barnvänlig miljö eller får undervisning i idrott eller i olika ämnen för nöjes skull. Eleverna behöver studiematerial och bra läroverktyg. De flesta skolor på Västbanken och Gazaremsan saknar uppvärmningssystem (bara 12 % av eleverna i de allmänna skolorna och 3 % av eleverna i UNRWA-skolorna går i skolor med uppvärmningssystem).⁷⁶ Rörelserestriktionerna medför inte bara att det blir omöjligt att ta sig till skolorna utan dessutom försenas transporter av läromedel mellan Västbanken och Gazaremsan och utbildningsprogrammen för blivande lärare påverkas negativt.

Till följd av israeliska åtgärder och restriktioner som påverkar det dagliga livet har den palestinska utbildningssektorn drabbats hårt. Palestinska elever, främst grundskolebarn, har sedan al-Aqsa-intifadan inleddes både gått miste om undervisning och utsatts för övergrepp. Israelerna har ockuperat skolor och omvandlat dem till internerings- eller militärläger och arresterat och förödmjukat fakultetsmedlemmar, elever och anställda. PCBS uppgav i sin årliga rapport att 498 skolor stängdes i början av studieåret 2002/2003 och att 1 289 skolor har stängts sedan al-Aqsa-intifadan inleddes, d v s sammanlagt 1 787 skolor. 297 skolor förstördes dessutom genom raketbeskjutning och stridsvagnseld. I pengar uppskattas förlusterna till 2,3 miljoner dollar samtidigt som eleverna gått miste om 7 825 skoldagar.⁷⁷ I rapporten uppges även 623 elever ha dödats och 3 535 ha skadats under perioden mellan den 29 september 2000 och den 12 maj 2007.

Allt detta till trots betraktar palestinerna fortfarande kampen för utbildning som en av sina viktigaste strider mot ockupationsmakten. I rapporten från FN:s utvecklingsprogram 2007/2008 uppges utbildningsindex i de ockuperade palestinska områdena ligga på

0,891, vilket är det högsta i alla arabstaterna. Därefter följer Libyen med ett utbildningsindex på 0,875, medan det i Libanon och Kuwait ligger på 0,871 och i Jordanien på 0,868. Utbildningsindexet är en indikator som kombinerar utbildningsnivån och andelen barn som går i skolan i ett land. Det genomsnittliga utbildningsindexet i arabstaterna är 0,687.78 Detta visar att trots de offensiva israeliska metoderna är palestinierna fortfarande den nation som satsar mest på utbildning och som har den lägsta andelen analfabeter. Det palestinska folket är fullt medvetet om hur viktig och svår denna uppgift är och vilken roll den spelar för motståndet, för att bevara deras identitet och uthållighet under ockupationen.

Slutord

Nidaa är ett arabiskt namn som betyder "rop" och det är med just Nidaa vi ska avsluta denna studie. Detta rop är inget vanligt rop, inte ännu ett av alla dessa gagnlösa rop om ett slut på det israeliska våldet. Nidaa var en femtonårig palestinsk flicka som ägnade sig åt kreativt skrivande. Hennes liv fick ett abrupt slut när hon träffades av en dödande kula i ryggen. Hon var bara ännu ett dödat barn tills hon dök upp i en norsk dikt som användes som läromedel i Norge. Alla de europeiska delegater som mötte Nidaa tog henne till sitt hjärta. Och det i så hög grad att när Nidaa blivit skjuten frågade en spansk volontär, som ansvarade för den påvliga delegationens bibliotek i Betlehem, en av sina kollegor "Vet du

vad som hänt vårt barn?”. Det var då hon bestämde sig för att, på grund av “det fortsatta vettlösa dödandet av barn” som hon beskrev det, packa ihop och åka till en plats “där barn inte blir dödade”.

Enligt en intervju med Nidaa i en egyptisk tidning drömde hon om att bli sjuksköterska och journalist, “journalist för att skriva om hur folk lider och sjuksköterska för att vårda dem som skadats”. Men Nidaa är borta och när hon nämndes i den norska dikten protesterade Israel. “De försöker att döda Nidaa två gånger”, sade Nidaas mamma. Men dikten dog inte, den förblev “ett rop” ... och så här lyder den:

Det var något särskilt med sättet hon sov på,

Den blida rena sidan

De vackra små ögonbrynen

Fräknarna spridda över hennes näsa

Den klara mjuka hy som bara barn har

Hon påminde mig om mitt barn

Fjortonåriga Nidaa

växte upp i ett flyktingläger.

Den palestinska huvudduken virad runt hennes huvud

Nidaa som sköts av den israeliska ockupationsarmén
drev mig slutligen att stå inför skådeplatsen för våldet

Hon drev mig till att ta ställning

Men hjälper det henne nu?⁷⁹

Den israeliska ockupationsmakten använder en terroristisk, diskriminerande policy mot palestinska barn i syfte att ge den nya generationen palestinier ett fysiskt och psykiskt handikapp. Alla berörda parter har därför ett stort ansvar för att minska de palestinska barnens lidanden och inte ständigt låta dem betala priset för regionala

konflikter. De borde ges en skyddande sköld grundad på deklarationen om barns rättigheter från 1959, Barnkonventionen från 1989 och den fjärde Genèvekonventionen från 1949. Dessutom borde de officiella och civila palestinska insatserna stärkas för att skydda barnen och ge dem bättre hemmiljöer och skolmiljöer.

Detta jämte att uppbåda verkliga ansträngningar för att främja den roll som internationella institutioner spelar i kampen för det palestinska barnets sak och att följa upp dessa ansträngningar, när institutionerna informerats om de palestinska barnens hårda villkor under ockupationen. Vidare bör de berörda parterna, vilket inkluderar den palestinska myndigheten, media och organisationer för mänskliga rättigheter, arbeta hårt för att blottlägga israelernas brutala metoder mot palestinska barn i internationella forum, då främst FN:s generalförsamling, samt för att den israeliska ockupationen ska fördömas inför världssamfundet och för att Israel ska lagföras vid internationella juridiska institutioner för sina fasansfulla och omänskliga brott mot palestinska barn.

Slutnoter

- 1 *Al-Sharq*, tidning, Qatar, 18 november 2007.
- 2 PCBS (den palestinska statistiska centralbyrån), årsrapport 2007, Palestinska barn - *Problem och statistik*, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska), Ramallah, Palestina, juni 2007.
- 3 UNICEF (United Nations Children's Fund, FN:s barnfond), Översikt: De ockuperade palestinska områdena (på arabiska) på http://www.unicef.org/arabic/infobycountry/oPt_25384.html.
- 4 http://www.pcbs.gov.ps/Portals/_pcbs/intifada/83d501f8-5c02-407b-b366-461ea8e611f5.htm
- 5 http://www.pcbs.gov.ps/Portals/_pcbs/intifada/c2fbc706-2ab4-45cf-b290-eca243ddbc81.htm
- 6 Se <http://www.alzaytouna.net/arabic/?c=1765&a=105970>
- 7 http://www.pcbs.gov.ps/Portals/_pcbs/intifada/30.04.07A.htm
- 8 Maria Holt, *The Right of the Child Denied: Palestinian Children Under Occupation*, The Council for Arab-British Understanding (CAABU), november 2001.
- 9 <http://www.un-documents.net/a14r1386.htm>
- 10 Maria Holt, a.a.
- 11 *The Palestinian Human Rights Monitoring Group* (PHRMG), se http://www.phrmg.org/arabic/documents/child_martyrs/testimonies/aya%20fayad.htm
- 12 Maariv, tidning, 6 oktober 2004, översättning till arabiska av 'Ata al-Qaimari, *Nashrat al-Masdar al-Siyasi*, Jerusalem, och Muhannad 'Abd al-Hameed, Låt våra barn vara (på arabiska), Arabic Media Internet Network (AMIN), 12 oktober 2004, se <http://www.amin.org/>

Istället för att känna sig hjälplös valde den fjortonårige palestinske pojken Fares Awdeh att göra motstånd. Vid gränsövergången Mintar ställde han sig framför en stridsvagn med en sten och förbluffade världen med sin beslutsamhet och sin sång. För medan han stod där sjöng han sin favoritsång: "Om de knäcker benen i kroppen på mig kommer jag inte att bli rädd, om de demolerar huset kommer jag inte att bli rädd."

Bilden togs den 29 oktober 2000.

Den 8 november 2000 dödades Fares.

Hans död blev lika stilla som hans försök till motstånd varit högljutt och häpnadsväckande. Ockupationsmakten sköt honom i nacken när han var på väg till skolan. Nu har Fares blivit en motståndssikon och hans lillebror 'Issa, fem år gammal, fortsätter hans sång. Han sitter på Fares plats vid middagsbordet och reciterar med en klump av gråt i halsen: "Om de knäcker benen i kroppen på mig kommer jag inte att bli rädd, om de demolerar huset kommer jag inte att bli rädd."

► *Alquds* tidning, Palestine, 25 november 2000.

- 13 PCBS, Årsrapport 2008, Palestinska barn - Problem och statistik, Statistiskserien, barn (nr 11) (på arabiska), Ramallah, Palestina, 2008, och PCBS, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 14 *De palestinska barnens situation på Gazaremsan* (på arabiska), Palestinian National Information Center, juni 2004, se <http://www.pnic.gov.ps>
- 15 Ibid.
- 16 Amnesty International, Press Israel/Occupied Territories/Palestinian Authority: Killing of children under scrutiny at UN, AI Index MDE 15/145/2002, 30 september 2002, på <http://www.amnesty.org/ar/library/asset/MDE15/145/2002/ar/4ec6a5eb-faec-11dd-8917-49d72d0853f5/mde151452002en.pdf>
- 17 Ibid.
- 18 En omfattande och detaljerad rapport från medieavdelningen vid det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar på Palestinska fångars dag (på arabiska), april 2008.
- 19 PCBS, Statistikserien, barn (nr 11) (på arabiska).
- 20 'Abdul Nasser Ferwana (chefen för statistikbyrån vid det palestinska ministeriet för frågor avseende fångar och före detta fångar) Fångarnas årsöversikt 2007 (på arabiska), webbplatsen för Palestine Behind Bars, se <http://www.palestinebehindbars.org>
- 21 *Alittihad*, tidning, Abu Dhabi (Förenade Arabemiraten), 18 juli 2001.
- 22 *Albayan*, tidning Dubai (Förenade Arabemiraten), 4 oktober 2004.
- 23 The Palestinian Initiative for the Promotion of Global Dialogue & Democracy Organization (MIFTAH), Palestinska barnfångar i israeliska fängelser, 7 mars 2005, se <http://www.miftah.org>
- 24 *Dunia al-Amal Isma'il*, Situationen för palestinska barn i israeliska fängelser och fångläger (på arabiska), Addameer Prisoners Support and Human Rights Association (Gaza) & Commission Arabe des Droits Humains (Paris), maj 2003, på <http://www.achr.nu/rep11.htm>

- 25 *Situationen för de palestinska barnen under israelisk belägring* (på arabiska), Internation Press Center, 21 september 2002, se <http://www.ipc.gov.ps>
- 26 *Asharq Alawsat*, tidning, London, 8 april 2005.
- 27 Ibid.
- 28 *Al-Khaleej*, tidning, Sharjah (Förenade Arabemiraten), 21 november 2001.
- 29 *Organisationen för palestinska fångar*, En särskild rapport på Palestinska fångars dag (på arabiska), 13 april 2007, på <http://www.ppsmo.org/old/press/2007A/068-07.htm>
- 30 *Alittihad*, 11 december 2007.
- 31 *Al-Qabas*, tidning, Kuwait, 24 december 2007.
- 32 *Al-Hayat*, tidning, London, 15 november 2007.
- 33 *PCBS*, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 34 *UNICEF Humanitarian Action - Occupied Palestinian Territory Donor Update*: 8 mars 2006, på <http://unispal.un.org/UNISPAL.NSF/0/7D4D882569E52B8E8525712B00688F60>
- 35 Ibid.
- 36 *Addustour*, tidning, Amman, 26 april 2003.
- 37 *Haaretz*, tidning, 24 april 2003, översatt till arabiska av ‘Ata al-Qaimari, al-Masdar al-Siyasi.

- 38 Hamadah Hammad och Samar Shaheen, *Internationella varningar om faran med de israeliska brotten mot de palestinska barnen* (på arabiska), Palestinian National Information Center.
- 39 De palestinska barnens situation på Gazaremsan.
- 40 *Assabel*, tidning, Amman, 15 juli 2004.
- 41 De palestinska barnens situation på Gazaremsan.

- 42 *Assafir*, tidning, Beirut, 21 juni 2003.
- 43 Maria Holt, a.a.
- 44 Ibid.
- 45 Ibid.
- 46 *PCBS*, Statistiskserien, barn (nr 11) (på arabiska).
- 47 *UNICEF Humanitarian Action - Occupied Palestinian Territory*, a.a.
- 48 *Haaretz*, 6 augusti 2003, översatt till arabiska av 'Ata al-Qaimari, al-Masdar al-Siyasi.
- 49 *Al-Hayat*, 7 oktober 2004.
- 50 Statistiska centralbyrån publicerar en rapport på Palestinska barns dag (på arabiska), *Wafa* (den officiella palestinska nyhetsbyrån), 4 april 2007.
- 51 *Al-Khaleej*, 4 mars 2003.
- 52 *Al-Kifah al-Arabi*, tidskrift, Libanon, 7 januari 2003.
- 53 *Reuters*, nyhetsbyrå, 13 juni 2006, se <http://ara.reuters.com/>
- 54 *Media and Information Center*, 14 mars 2006.
- 55 *Arabs48*, webbplats, 23 september 2005, se <http://www.arabs48.com>
- 56 Muhammad Nasir al-Khawaldah, De palestinska barnens rättigheter under ockupationen i ljuset av internationell lagstiftning (på arabiska), *Alhaqa 'eq*, tidning, London, 3 oktober 2005.
- 57 Skild från sin familj och tillbakaskickad vid bron ...Femåriga Nour, en ny palestinsk flykting, (på arabiska), *Alquds*, tidning, Palestina, 20 november 2004.
- 58 *Al-Hayat*, 25 november 2007.
- 59 Muhammad Nasir al-Khawaldah, a.a.
- 60 *Al-Hayat*, 25 november 2007.
- 61 *Al-Quds al-Arabi*, tidning, London 20 oktober 2007.
- 62 *Arabs48*, 9 november 2007.
- 63 *Ledare*, Det onda dekretet, *Haaretz*,

- 64 PCBS, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 65 Ibid.
- 66 De palestinska barnens situation på Gazaremsan.
- 67 Mer än 3,1 % av de palestinska barnen går miste om sin barndom på grund arbete (på arabiska), *Wafa*, 5 april 2004.
- 68 Ibid. Se även PCBS, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 69 Se Mer än 3,1 % av de palestinska barnen går miste om sin barndom på grund arbete (på arabiska). Se även PCBS, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 70 PCBS, Statistiskserien, barn (nr 10) (på arabiska).
- 71 Våra barn ... Blommor bakom galler och krossade drömmar på gatorna (på arabiska), *al-Hayat al-Jadidah*, tidning, Ramallah, 5 april 2006.
- 72 Mer än 3,1 % av de palestinska barnen går miste om sin barndom på grund arbete (på arabiska).
- 73 Peter Hansen, "Palestinian Children: Frightened and Deprived", *International Herald Tribune*, tidning, Paris, 9 oktober 2002.
- 74 Muhammad Nasir al-Khawaldah, a.a.
- 75 UNICEF Humanitarian Action - Occupied Palestinian Territory, a.a.
- 76 PCBS, Statistiskserien, barn (nr 11) (på arabiska)
- 77 Ibid.
- 78 Förenta Nationernas utvecklingsprogram (UNDP), *Human Development Report 2007/2008*, se <http://hdr.undp.org/en/>
- 79 *The Palestinian Information Center*, Barnet Nidaa ... Dog som martyr och kom tillbaka i en norsk dikt, 15 juni 2005 (på arabiska), se <http://www.palestine-info.com/arabic/palestoday/reports/report2005/neda2.htm>

Palestinska Børns

LIDANDEN

under den israeliska ockupationen

معاناة الطفل الفلسطيني

تحت الاحتلال الإسرائيلي

Den här boken

Inför ögonen på oskyldiga barn försiggår ockupationens alla fruktansvärda ohyggligheter. Trots att barnen utgör mer än hälften av det palestinska samhället förvägras de nästan alla sina rättigheter: ett värdigt liv, god hälsa, en trygg miljö, utbildning, tak över huvudet och näringsriktig mat. I israeliska angrepp dödas barnens familjer och vänner, israeliska missiler och bulldozrar demolerar deras hem och skolor. Framförallt riskerar de att själva bli måltavlor för ockupationsmaktens våld: de blir dödade, skadade och fängslade. Allt detta fortgår i en tid då vi tror att världen blivit civiliserad och att det inte längre kan finnas någon grym kolonisation.

Detta är den tredje boken i serien *Är inte jag en människa?* Al-Zaytouna Centre strävar efter att ge en helhetsbild av lidandet under den israeliska ockupationen. Boken vänder sig till både hjärna och hjärta.

Al-Zaytouna Centre for Studies & Consultations

مركز الزيتونة للدراسات والاستشارات

P.O.Box: 14-5034 Beirut - Lebanon

Tel: +961 1 803 644 | Tel-fax: +961 1 803643

info@alzaytouna.net | www.alzaytouna.net

3

Är jag inte en människa?

ISBN 978-9953-500-51-5

9 789953 500515

Palestinska Rättsvisacentret www.palestine.se